

Zakir Naik

ODGOVORI NA ZABLUDE O ISLAMU

Il dio

Zakir Naik
ODGOVORI NA ZABLUDE O ISLAMU
- Drugi tom -

Zakir Naik

ODGOVORI NA ZABLUDE O ISLAMU

Prijevod:
Senad Redžepović

Novi Pazar, 2009.

Naslov originala:
**REPLIES TO THE MOST COMMON
QUESTIONS ASKED BY NON-MUSLIMS**

Izdavač
El-Kelimeh, Novi Pazar
Bookline, Sarajevo

Za izdavača
Malik Nurović
Edin Bećirović

Recenzija
Sead Islamović

Urednik
Fahrudin Smailović

Lektura
Jahja Fehratović

DTP
Bookline

Štampa
Bemust, Sarajevo

CIP - Каталогизacija y публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

28-12
28-33:929 Наик З.

NAIK, Zakir Abdul-Kerim, 1965-
Odgovori na zablude o islamu. Tom 2 / Zakir Naik ; [prijevod Senad Redžepović]
. - Novi Pazar ; El-Kelimeh, 2009 (Užice : Grafičar). - 126 str. ; 21 cm

Delimično uporedo arap. tekst i bosanski prevod. - Tiraž 300. - Bilješka o
autoru: str. 173-174. - Napomene i bibliografske reference uz tekst.

ISBN 978-86-7980-039-8

a) Наик, Закир Абдул-Керим (1965-) б) Ислам
COBISS.SR-ID 154902284

SADRŽAJ

ODGOVORI NA ZABLUDE NEMUSLIMANA KOJI SU PROUČAVALI KUR'AN

I	13
Božiji Poslanik je lično nadzirao pisanje kur'anskog teksta	13
Redoslijed kur'anskih sura i raspored ajeta su Božija odredba	13
Kur'an je sakupljen u jedan Mushaf	14
Osman je napravio nekoliko kopija originalnog rukopisa	14
Znaci interpunkcije su dodati radi nearapa	15
Allah je lično obećao da će čuvati Kur'an	15
II	17
Ajet sure Et-Tevba	17
Kontekst ovog ajeta tiče se bojnog polja	17
Primjer vijetnamskog rata	18
Peti ajet sure Et-Tevbe se citira radi povećavanja morala muslimanskih vojnika	18
Shourie skače sa 5. na 7. ajet	18
Odgovor je u šestom ajetu	18
III	19
Dva tipa množine	19
IV	21
Načinite nešto slično Kur'anu, načinite 10 sura, načinite jednu suru	21
Postepeno zabranjivanje alkohola	23
U Kur'anu ne postoje kontradikcije	24
V	25
Značenje kratica	26
Najbolje objašnjenje	27
Čudesna priroda Kur'ana se spominje odmah nakon kratica	28

6	
VI	29
Zemlja je stvorena kao prostirka	29
Prostirka se ne koristi samo za ravnu podlogu	29
Zemlja je prostrta	30
Zemlja ima geosferičan oblik	30
VII	31
Allah sve zna	31
Spol se može saznati pomoću ultrazvuka	31
Riječ spol se ne spominje u ovim kur'anskim ajetima	31
Niko, osim Allaha, ne može odrediti osobine djeteta	32
VIII	33
Hurijske djevojke u Kur'anu	33
Kako je prevedena riječ <i>hur</i>	33
Značenje riječi <i>hur</i>	33
Žene će u Džennetu imati specijalnu nagradu	34
IX	35
X	37
Primjer profesora i studenta	37
XI	39
Nebesa i Zemlja su stvoreni za šest dana	39
<i>Summe</i> znači <i>osim toga</i>	40
Nebesa i Zemlja su stvoreni zajedno	41
XII	43
Čovjek je stvoren i od prašine i od kapi sjemena	43
Čovjek je stvoren od zemlje	43
Nije kontradikcija, već kontradistinkcija	44
XIII	45
Allah je Gospodar ekstrema istoka i zapada	45
Allah je Gospodar svih istoka i svih zapada	45
XIV	47
Ne mogu se porediti naše i Allahovo vrijeme	47
<i>Jeum</i> znači <i>period, epoha</i>	47

	7
XV	49
Događaji u kojima su spomenuti Iblis i meleki	49
<i>Taglib</i> – gramatičko pravilo	49
Džinni imaju slobodnu volju i mogu biti neposlušni	50
XVI	51
XVII	53
Allah je Najmilostiviji	53
Allah prašta	53
Allah žestoko kažnjava one koji to zasluže	53
Allah je pravedan	53
Primjer profesora i studenta	54
Ovaj život je test za budući svijet	54
Ako Allah svima bude opraštao, ko će Ga obožavati	54
Allah oprašta samo pokajnicima	55

ODGOVORINA ZABLUDE HINDUSA

I	59
Koncentracija kod muslimana	59
Djeca pitaju zašto grmi	59
2+2=4	60
II	61
Allahu pripadaju najljepša imena	61
Nešto što nije voda ne može se nazvati vodom	61
Kako se provjerava čistoća zlata	62
Sura Ihlas je kamen temeljac teologije	62
Podvrgnite ih testu	62
Provjerite ono što obožavate	63
III	65
Islam je najstarija vjera	65
IV	69
Elohim, El, Elah, Alah	69
Isus je zapomagao <i>Allah, Allah!</i>	69
Allah u drugim knjigama	70

V	71
Komponente ljudskog organizma su prisutne u tlu	71
Nema zagađivanja	71
Okolna zemlja postaje plodna	71
Ekonomski razlozi	71
Sahranjivanje više tijela na istom mjestu	71
VI	73
Bindi ili tika	73
Bindi je postao modni trend	73
Mangalsutra	73
Allah je zaštitnik	74
Suprotno islamskim principima oblačenja	74
Ni udate ni neudate ne smiju biti napastvovane	74
VII	75
Riječ <i>Ekber</i> u ezanu nema nikakve veze sa imperatorom Ekberom	75
Ekber znači <i>najveći</i>	75
VIII	77
Islamski zakon o međuljudskim odnosima	77
Indija je sekularna zemlja	77
Islamski principi su najbolji	77
Krivično pravo	77
Krivično pravo mora biti isto za sve	77
Islamski zakon moraju slijediti i muslimani i nemuslimani	78
Muslimani preferiraju da svi ljudi slijede islamski zakon	78
Islamsko kazneno pravo je najpraktičnije	78
IX	79
Poslanici su dolazili svakom narodu	79
Samo neki poslanici su spomenuti u Kur'anu	79
X	83
Objave koje su spomenute u Kur'anu	83
Namjena prijašnjih objava	83
Koja je knjiga objavljena u Indiji	84
Moramo slijediti samo Kur'an	84

ODGOVORI NA ZABLUDE KRŠĆANSKIH MISIONARA

I	87
Poučavao ga je rimski kovač	87
Poučavao ga je Hatidžin rođak	87
Religijski razgovori s jevrejima i kršćanima	88
Učio je Kur'an od jevreja i kršćana izvan Arabije	88
Logički dokazi	88
Naučno poređenje Kur'ana i Biblije	92
II	97
Riječ <i>sestra</i> u semitskim jezicima	97
I sin znači potomak	97
III	99
Šta piše u Kur'anu	99
IV	101
Isa je <i>riječ koju je Allah dao</i> , a ne <i>riječ u koju se Allah pretvorio</i>	101
Atributi po kojima su neki poslanici oslovljeni ne pripadaju samo njima	101
Jahja je, također, <i>Allahova Riječ</i>	101
Isa je <i>Ruhullah – od Allaha dat Duh</i>	102
Allahov duh je udahnut u svakog čovjeka	102
V	103

KRATAK DODATAK: MUHAMMED U SVETIM KNJIGAMA DRUGIH RELIGIJA

Proročanstvo o Muhammedovom dolasku u Starom Zavjetu	107
Proročanstvo o dolasku Muhammeda u Novom Zavjetu	111
Proročanstvo o Muhammedovom dolasku u hinduskim Knjigama	113
Bhavišja Purana	113
Adharva Veda	117

10

Bitka na Hendeku je opisana u Vedama	118
Sam Veda	119
Proročanstvo o Muhammedovom dolasku u knjigama starih	
Perzijanaca	121
Zend Avesta	121
Dasatir	123
Posljednji Božiji poslanik	123
BILJEŠKA O AUTORU	125

Odgovori na zablude nemuslimana koji su proučavali Kur'an

I

Kur'an koji vi, muslimani, danas imate nije originalni Kur'an, već Osmanov.

Jedan od najčešćih mitova u vezi Časnog Kur'ana je da je Osman, r.a., treći pravedni halifa, prikupio kur'anski tekst u jednu zbirku i, između mnoštva kontradiktornih verzija, odabrao jedan Kur'an. Ovaj Kur'an, kojeg svi muslimani svijeta smatraju Božijom objavom, isti je onaj Kur'an koji je objavljen posljednjem Božijem poslaniku, Muhammedu, s.a.v.s. Kur'anske sure su pisane i grupirane pod direktnim nadzorom Božijeg Poslanika. Ovdje ćemo analizirati korijene mita o tome da je Osman, r.a., odabrao današnji Kur'an.

Božiji Poslanik je lično nadzirao pisanje kur'anskog teksta

Kad god bi Božiji Poslanik, s.a.v.s., primio objavu, najprije bi objavljene ajete naučio napamet, a zatim ih citirao ashabima, r.a., koji bi ih, također, naučili napamet. Odmah nakon toga, Božiji Poslanik je tražio od pisara da zapišu ono što je objavljeno, nakon čega bi provjerio zapisano. Muhammed, a.s., je bio *Ummijj*, poslanik koji nije znao ni čitati ni pisati. Zato je sve objavljene ajete citirao ashabima koji su ih zapisivali. Nakon toga je tražio da prouče ono što su zapisali. Ako bi se desila bilo kakva greška, Poslanik bi odmah reagirao i tražio da se ispravi. Isto tako, on je povremeno provjeravao ono što su ashabi ranije zapisali i naučili napamet od Kur'ana. Na taj način je Kur'an zapisan pod direktnom kontrolom Božijeg poslanika, Muhammeda, s.a.v.s.

Redoslijed kur'anskih sura i raspored ajeta su Božija odredba

Kur'an je objavljivao u periodu od 23 godine, dio po dio, u skladu s potrebama. Kur'an nije kompletiran onako kako je

objavljivao Božijem Poslaniku. Njegov raspored je određen putem objave od Allaha. Uzvišeni Allah je Svom Poslaniku, s.a.v.s., direktno naređivao kakav treba biti raspored ajeta i sura. Zato je Božiji Poslanik pisarima nalagao u kojoj suri i iza kojeg ajeta moraju biti zapisani objavljeni ajeti. Svakog ramazana, Božiji Poslanik je pred melekom Džibrilom učio sve što je od Kur'ana do tada objavljeno, uključujući i redoslijed ajeta. U toku posljednjeg ramazana, prije nego je preselio na Ahiret, dva puta je pred Džibrilom proučio cijeli Kur'an.

Iz ovoga se vidi da je Kur'an kompletiran i provjeravan još za života Božijeg Poslanika. On je provjeravao i ono što su ashabi napamet naučili i ono što su pisari zapisali.

Kur'an je sakupljen u jedan Mushaf

Kompletan Kur'an je zapisan još dok je Božiji Poslanik bio živ, zajedno sa redoslijedom ajeta i sura. Međutim, Kur'an nije bio napisan na materijalu iste vrste; neki dijelovi su bili napisani na kamenu, neki na životinjskim kožama, neki na palminim listovima... Nakon smrti Božijeg Poslanika, s.a.v.s., Ebu Bekr, prvi halifa, naredio je da se sav kur'anski tekst prepíše na materijalu iste vrste i ukoriči u jedan Mushaf. Tako je Časni Kur'an prvi put ukoričen u tvrdi povež, i ništa se od njegovog teksta nije moglo zagubiti.

Osman je napravio nekoliko kopija originalnog rukopisa

Mnogo ashaba je zapisivalo sve što je objavljeno Božijem Poslaniku, s.a.v.s. Pošto Božiji Poslanik nije verificirao šta je svaki od njih zapisivao, postojavala je realna opasnost da su neki pogriješili u nekim dijelovima, pa čak i da su neki dijelovi Kur'ana, možda, i nedostajali. Možda neki ashabi nisu zapisali samo ono što su čuli od Božijeg Poslanika direktno. Ashabi su za vrijeme trećeg halife, Osmana, r.a., strahovali od mogućih sukoba oko različitog rasporeda kur'anskih sura.

Osman, r.a., je od Hafse, r.a., Poslanikove supruge, pozajmio originalni Mushaf, čiji je tekst odobrio lično Allahov Poslanik. Zatim je pozvao četiri ashaba koji su bili pisari Allahovog Posla-

nika, s.a.v.s., na čelu sa Zejdom ibn Sabitom, i naredio im da Kur'an prepisu u nekoliko perfektnih primjeraka. Te Mushafe je poslao u razne krajeve velike islamske države.

Bilo je i drugih primjeraka Kur'ana koje su neki ljudi imali kod sebe, ali je postojala opasnost da nisu kompletni i da su imali grešaka. Osman, r.a., je pozvao muslimane da unište sve neautorizirane kopije koje se ne slažu s originalnim tekstom kako bi se Kur'an sačuvao. Dva primjerka kopija originalnog Kur'ana postoje i danas; jedan je u muzeju u Taškentu, a drugi u Istanbulu.

Znaci interpunkcije su dodati radi nearapa

Originalni rukopis Kur'ana nema znake interpunkcije koji u arapskom jeziku označavaju samoglasnike. To su fetha, kesra i damma. Arapima ne trebaju znaci interpunkcije, niti tačke kod pojedinih harfova, zato što im je to maternji jezik. Međutim, muslimanima nearapima je bilo teško učiti Kur'an bez tih dodatnih znakova. Ovi znaci su prvi put dodati kur'anskom tekstu za vrijeme hilafeta petog Umejjevićevog halife, Malika ibn Merwana (66-86. po hidžri / 685-705. nove ere).

Neki ljudi kažu da današnji Kur'an sa tačkama i znacima interpukcije nije Kur'an koji je postojao za vrijeme Muhammeda, s.a.v.s. Međutim, oni zaboravljaju da riječ *Kur'an* znači *recitiranje, učenje*. Zato je očuvanje učenja Kur'ana bitno, bez obzira da li se njegov tekst pisao znacima interpukcije ili ne. Ako su izgovor i pisanje arapskih riječi isti, onda im je i značenje isto.

Allah je lično obećao da će čuvati Kur'an

Uzvišeni Allah je obećao u Kur'anu:

Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i zaista ćemo Mi nad njim bdjeti! (El-Hidžr, 9)

II

Kur'an na nekoliko mjesta poziva na nasilje. Islam promovira nasilno ponašanje!

Nekoliko kur'anskih ajeta se često pogrešno tumači u kontekstu mita o islamu kao religiji koja poziva sljedbenike na nasilje i ubijanje svih koji joj ne pripadaju.

Ajet sure Et-Tevba

Sljedeći ajet iz sure Et-Tevbe je veoma često citiran u kontekstu kritiziranja islama, s ciljem dokazivanja da islam promovira nasilje, ubijanje i krvoproliće:

... ubijajte mnogobošce gdje god ih nađete. (Et-Tevba, 5)

Kontekst ovog ajeta tiče se bojnog polja

Neprijatelji islama ovaj ajet citiraju van konteksta. Da bismo razumjeli kontekst, moramo početi od prvog ajeta spomenute sure. Na početku se govori o ugovoru između muslimana i mekanskih mušrika. Mušrici su taj ugovor prekršili. Nakon toga, dat im je period od četiri mjeseca da se poprave i povrate. U suprotnom, bit će im objavljen rat. Peti ajet sure Et-Tevbe kaže:

فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ
وَاحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Kada prođu sveti mjeseci, ubijajte mnogobošce gdje god ih nađete, zarobljavajte ih, opsjedajte i na svakom prolazu dočekujte! Pa ako se pokaju i budu molitvu obavljali i zekat davali, ostavite ih na miru, jer Allah zaista prašta i samilostan je. (Et-Teuba, 5)

Ovaj ajet je citiran za vrijeme bitke.

Primjer vijetnamskog rata

Svima je poznato da je Amerika bila u ratu sa Vijetnamom. Pretpostavimo da je predsjednik Amerike ili glavnomandujući oružanih snaga neposredno pred bitku rekao svojim vojnicima: "Gdje god nađete Vijetnamce, ubijte ih!" Međutim, ako ja danas kažem da je američki predsjednik rekao: "Gdje god nađete Vijetnamce, ubijte ih!", ali ne navedem kontekst te izjave, to bi izgledalo kao da ga opisujem kao krvoloka. Ali, ako uz tu izjavu navedem i njen kontekst, ona će izgledati sasvim logična, jer se predsjednik samo trudio povećati moral vojnika pred presudnu bitku.

Peti ajet sure Et-Tevbe se citira radi povećavanja morala muslimanskih vojnika

U petom ajetu sure Et-Tevbe stoji: *...ubijajte mnogobošce gdje god ih nađete*. Ovim se želi ojačati moral muslimanskim vojnicima. Ajetom se poručuje: "Nemojte se plašiti u toku bitke! Kad nađete na neprijatelja, ubijte ga!"

Shourie skače sa 5. na 7. ajet

Arun Shourie je jedan od najglasnijih protivnika islama u Indiji. U knjizi *Svijet fetvi*, na 572. strani citira 5. ajet sure Et-Tevbe, nakon toga, 7. ajet iste sure. Svaki razuman čovjek će primjetiti da je preskočio ajet broj šest.

Odgovor je u šestom ajetu

Šesti ajet sure Et-Tevba daje odgovor na navode da islam promovira nasilje, ubijanje i krvoproliće:

Ako te neki od mnogobožaca zamoli za zaštitu, ti ga zaštititi da bi saslušao Allahove riječi, a potom ga otpremi na mjesto pouzdano za njega. To zato što oni pripadaju narodu koji ne zna. (Et-Tevba, 6)

Časni Kur'an ne samo da naređuje zaštitu neprijatelja koji traže azil već i da se odvedu na sigurno mjesto! Na današnjoj militarno-političkoj sceni, može se desiti da neki miroljubivi general poštedi živote neprijateljima. Ali, koji će general narediti vojnicima da svakog od njih isprate do sigurnog mjesta?!

Uzvišeni Allah upravo ovo naređuje u Časnom Kur'anu kako bi promovirao mir u svijetu.

III

Islam nije monoteistička religija, jer se u Kur'anu za Allaha kaže *Mi*.

Islam je strogo monoteistička religija. Svi islamski propisi i temelji vjerovanja su u skladu sa beskompromisnim monoteizmom. Allah je Jedan i Jedinствен u Svojim imenima i svojstvima. Allah, dž.š., na više mjesta u Kur'anu za Sebe kaže *Mi*. Međutim, ovo ne znači da islam zagovara vjerovanje u više bogova.

Dva tipa množine

U nekoliko jezika postoje dva tipa plurala (množine). Prvi plural je numerički, odnosi se na nešto čija količina je više od jedan. Drugi je plural poštovanja.

- a) Kraljica Engleske često kaže *mi* umjesto *ja*. Ovo je poznato kao *kraljevski plural*.
- b) Radžif Gandhi, bivši premijer Indije, imao je običaj na hindu jeziku reći: "Hum dekhna chahte hain." / "Želimo vidjeti." *Hum* znači *mi*, što je kraljevski plural hindu jezika.
- c) Isto tako, kada Uzvišeni Allah govori o Sebi u Kur'anu, koristi arapsku zamjenicu *Nahnu*, što znači *Mi*. Ovo nije numerički plural, već plural poštovanja.

Tevhid, odnosno monoteizam, temelj je islama. Allahova jednoća se na mnogo mjesta spominje u Kur'anu. Na primjer, u suri Ihlas:

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

Reci: "On je Allah – jedan!" (Ihlas, 1)

IV

Neki kur'anski ajeti su derogirani, ukinuti, i više ne važe.

Postoje dva objašnjenja:

Časni Kur'an, u sljedećem ajetu, kaže:

Mi nijedan propis ne promijenimo, niti ga u zaborav potisnemo, a ni bolji od njega ili sličan njemu ne donesemo. Zar ti ne znaš da Allah to može? (El-Bekara, 106)

Slična poruka stoji u 101. ajetu sure En-Nahl. Riječ *ajet* koja je ovdje upotrijebljena znači *znak* ili *rečenica*, a može značiti i *objava*. Ovaj kur'anski ajet se može protumačiti na dva načina:

a) Derogirane su objave prije Kur'ana, kao što su Tevrat, Zebur i Indžil. One su zamijenjene Časnim Kur'anom. Ovdje Uzvišeni Allah kaže da On nije dozvolio da se te objave zaborave, ali ih je zamijenio nečim boljim – Časnim Kur'anom.

b) Ako riječ *ajat* prevedemo kao *kur'anske rečenice*, a ne *prijašnje objave*, to ne može značiti da je Allah ukinuo neke ajete, već ih je samo zamijenio boljim ili sličnim. To znači da su neki, ranije objavljeni ajeti zamijenjeni novim ajetima. Slažem se s oba objašnjenja.

Neki nemuslimani, pa čak i neki muslimani, pogrešno razumiju ovo drugo objašnjenje i smatraju da derogirani ajeti više ne važe, jer su zamijenjeni drugim, derogirajućim ajetima.

Analizirajmo nekoliko primjera.

**Načinite nešto slično Kur'anu, načinite
10 sura, načinite jednu suru**

Neki mnogobošci iz Meke su tvrdili da Muhammed, s.a.v.s., izmišlja Kur'an. Uzvišeni Allah ih izaziva u sljedećem ajetu sure El-Isra:

Reci: *"Kad bi se svi ljudi i džinnovi udružili da sačine jedan ovakav Kur'an, oni, kao što je on, ne bi sačinili, pa makar jedni drugima pomagali."* (El-Isra', 88)

Nešto kasnije, ovaj izazov je olakšan u suri Hud:

Zar oni da govore: "On ga izmišlja!" Reci: "Pa sačinite vi deset Kur'anu sličnih, izmišljenih sura, i koga god hoćete, od onih u koje pored Allaha vjerujete, u pomoć pozovite, ako je istina što tvrdite!" (Hud, 13)

Zatim je učinjen još lakšim u suri Junus:

A oni govore: "On ga izmišlja!" Reci: "Pa, dajte vi jednu suru kao što je njemu objavljena, i koga god hoćete, od onih u koje mimo Allaha vjerujete, u pomoć pozovite, ako istinu govorite." (Junus, 38)

Konačno, izazov nevjernicima je dodatno uprošćen u suri El-Bekara:

A ako sumnjate u ono što objavljujemo robu Svome, naćinite vi jednu suru sličnu objavljenim njemu, a pozovite i boćanstva vaća, osim Allaha, ako istinu govorite. Pa ako ne ućinite, a nećete ućiniti, onda se ćuvajte Vatre za nevjernike pripremljene, ćije će gorivo biti ljudi i kamenje. (El-Bekara, 23-24)

Na ovaj naćin, Uzvićeni Allah je izazov ućinio progresivno lakćim. Progresivno objavljivani ajeti najprije su izazvali pagane da napiću knjigu nalik Kur'anu. Zatim, da napiću deset sura poput kur'anskih. Sljedeći izazov je bio da napiću bar jednu suru, i na kraju – da izmisle bar jednu suru nalik (*mim-mislihi*) nekoj od kur'anskih sura. Ovo nipoćto ne znaći da su kasnije objavljeni ajeti (El-Bekara, 23-24), kontradiktorni prethodnim. Kontradikćija znaći spominjanje dvije stvari jedne pored druge koje se znaćenjem nikako ne mogu sloćiti, niti odnositi na isti kontekst.

Ranije objavljeni ajeti su derogirani, ali su i dalje dio Kur'ana i njihovo znaćenje i danas vaći. Tako, na primjer, izazov nevjernicima da izmisle knjigu nalik Kur'anu vaći i danas. Isto tako, vaći i izazov da proizvedu deset sura nalik Kur'anu, ili bar jednu jedinu sličnu nekoj od kur'anskih sura. Posljednji izazov ne protivrjeći prethodno navedenim, ali je najlakći od svih. Ako se niko ne moće suoćiti s prvim izazovom, tu se prića zaustavlja – o tećim izazovima nema ni govora...

Pretpostavimo da ja počnem govoriti o malom dječaku koji je toliko glup da ne može završiti ni osnovnu školu. Kasnije izjavim da nije u stanju završiti ni četiri razreda osnovne škole, a nakon nekog vremena kažem da ne može završit čak ni prvi razred. Na kraju, počnem tvrditi da to dijete ne može pohađati ni predškolsko obrazovanje, tj. obdanište. Svako dijete mora uspješno završiti predškolsko obrazovanje da bi se upisalo u prvi razred osnovne škole. Ono što tvrdim jeste da je to dijete nesposobno završiti čak i predškolsko obrazovanje. Ni jedna od mojih izjava nije kontradiktorna drugoj, ali posljednja, o obdaništu, najpotpunije opisuje mentalne sposobnosti tog djeteta. Ako dijete nije u stanju pohađati obdanište, nema ni govora da će završiti osnovnu školu.

Postepeno zabranjivanje alkohola

Sljedeći primjer derogiranih ajeta se odnosi na postepeno zabranjivanje alkohola. Prvi kur'anski ajet koji se bavi opojnim sredstvima je 219. ajet sure El-Bekara:

Pitaju te o vinu i kocki. Reci: "Oni donose veliku štetu, a i neku korist ljudima, samo je šteta od njih veća od koristi."

Naredni ajet o alkoholu je sljedeći:

O vjernici, pijani nikako molitvu ne obavljajte, sve dok ne budete znali šta izgovarate... (En-Nisa, 43)

U suri El-Maide je smješten posljednji ajet objavljen u vezi opojnih sredstava:

O vjernici, vino i kocka i strelice za gatanje su odvratne stvari, šejtanovo djelo; zato se toga klonite da biste postigli što želite. (El-Maida, 90)

Kur'an je objavljivan u periodu od dvadeset tri godine. Mnoge društvene reforme su uvedene postepeno. Svrha toga je što lakše prilagođavanje novim zakonima. Naglo i osorno uvođenje novih zakona uvijek vodi pobuni i anarhiji.

Zabrana alkohola je došla u tri koraka. U prvom ajetu se navodi da je u alkoholu velika šteta i nešto malo koristi, ali je šteta veća od koristi. Sljedeći ajet zabranjuje obavljanje namaza u pijanom stanju, što je značilo da u toku dana niko nije mogao piti alkohol,

zbog pet dnevnih namaza. Neki su zbog toga u potpunosti ostavili alkohol, a neki su, pak, nastavili piti. Oni koji su ga pili činili su to noću. Kur'an ne komentira više ništa. Da je ovaj ajet naglasio da je ljudima dozvoljeno piti alkohol između namaza, to bi bila kontradikcija. Međutim, Uzvišeni Allah je pažljivo izabrao potrebne riječi. Konačno, alkohol je u potpunosti zabranjen za sva vremena, u 90. ajetu sure El-Maida.

Iz ovoga je očito da ajeti ne protivrječe jedan drugom. Da su u kontradiktornosti, mi ih danas ne bismo mogli sva tri prihvatiti. Pošto musliman mora prihvatiti i slijediti cijeli Kur'an, ako slijedi samo 90. ajet sure El-Maida, on istovremeno prihvaća i slijedi i prethodna dva ajeta.

To je isto kao kad bih rekao da ne živim u Los Angelesu. Kasnije kažem da ne živim u Kaliforniji.¹ Međutim, nešto kasnije kažem da ne živim u Americi. Ove tri izjave nisu kontradiktorne jedna drugoj. Treća izjava sadrži prethodne. Potpuno je očigledno da, ukoliko kažem da ne živim u Americi, to znači da ne živim ni u Kaliforniji ni u Los Angelesu. Po istoj logici, ako je alkohol u potpunosti zabranjen, očigledno je da ni obavljanje namaza u pijanom stanju nije dozvoljeno. Istina je i da je u alkoholu veliki grijeh, ali i materijalna korist za neke ljude, s tim što je grijeh mnogo veći od koristi.

U Kur'anu ne postoje kontradikcije

Pošto je svaki kur'anski ajet prihvaćen i musliman ga slijedi, derogiranje nekih ajeta nije nikakva kontradikcija. Kur'an je Allahov govor i ne može imati kontradikcija.

A zašto oni ne razmisle o Kur'anu? Da je on od nekog drugog, a ne od Allaha, sigurno bi u njemu našli mnoge protivrječnosti. (En-Nisa', 82)

¹ Los Angeles se nalazi u saveznoj državi Kaliforniji (prim. prev.)

V

Kratica Elif Lam Mim je nerazumljiva i ne može biti od Boga.

Elif Lam Mim, Ja-Sin, Ha Mim su poznate kao kratice, mukattiat. Arapska abeceda ima dvadeset devet slova (ukoliko elif i hemzu smatramo posebnim slovima), a u Časnom Kur'anu dvadeset devet sura počinje nekom od kratice. Neke kratice su sastavljene od jednog harfa, neke od dva, a neke od tri, četiri ili pet harfova.

a) Tri sure počinju samo jednim harfom:

- 38. kur'anska sura, Sad, počinje harfom *sad*;
- 50. kur'anska sura, Kaf, počinje harfom *kaf*;
- 68. kur'anska sura, Kalem, počinje harfom *nun*.

b) Kraticama od po dva harfa počinje deset kur'anskih sura. Tri takve kratice javljaju se samo po jednom:

- 20. kur'anska sura, Ta-Ha, počinje kraticom *Ta-Ha*;
- 27. kur'anska sura, En-Neml, počinje kraticom *Ta-Sin*;
- 36. kur'anska sura, Ja-Sin, počinje kraticom *Ja-Sin*.

Kratica *Ha Mim* se javlja u sedam sura zaredom:

- 40. kur'anska sura, El-Mu'min;
- 41. kur'anska sura, Fussilet;
- 42. kur'anska sura, Šura;
- 43. kur'anska sura, Ez-Zuhruf;
- 44. kur'anska sura, Ed-Duhan;
- 45. kur'anska sura, El-Džasije;
- 46. kur'anska sura, El-Ahkaf.

c) Postoje tri kratice sastavljene od tri harfa. Javljaju se na početku 14 sura.

Elif Lam Mim se javlja u šest sura:

- 2. kur'anska sura, El-Bekara;
- 3. kur'anska sura, Ali Imran;

- 29. kur'anska sura, El-Ankebut;
- 30. kur'anska sura, Er-Rum;
- 31. kur'anska sura, Lukman;
- 32. kur'anska sura, Es-Sedžda.

Elif Lam Ra se javlja na početku šest sura zaredom:

- 10. kur'anska sura, Junus;
- 11. kur'anska sura, Hud;
- 12. kur'anska sura, Jusuf;
- 13. kur'anska sura, Er-Ra'd;
- 14. kur'anska sura, Ibrahim;
- 15. kur'anska sura, El-Hidžr.

d) Kombinacija četiri harfa javlja se na dva mjesta:

- 7. kur'anska sura, El-A'raf, počinje kraticom *Elif Lam Mim Sad*;
- 8. kur'anska sura, Enfal, počinje kraticom *Elif Lam Mim Ra*.

e) Kombinacija pet harfova javlja se, također, na dva mjesta u Kur'anu:

- 19. kur'anska sura, Merjem, počinje kraticom *Kaf Ha Ja Ajn Sad*;
- 42. kur'anska sura, Eš-Šura, počinje kraticom *Ha Mim Ajn Sin Kaf*.

Sura Eš-Šura počinje dvjema kraticama, jednom od dva i drugom od pet harfova.

Značenje kratice

Ne zna se sa sigurnošću šta znače ove kratice. Islamski učenjaci su dali nekoliko objašnjenja. Ovo su neka od njih:

1) Ovo mogu biti skraćenice nekih riječi arapskog jezika. Na primjer, *Elif Lam Mim* bi moglo značiti *Ja sam Allah, Sveznajući*. *Nun* može značiti *nur/svjetlo*.

2) Kombinacije harfova nisu skraćenice, već simboli i Allahova imena, ili nešto drugo.

3) Kratice u službi rime i ritma kur'anskih ajeta.

4) Ovi harfovi imaju neku numeričku vrijednost, jer svi znaci u semitskim jezicima imaju numeričku vrijednost.

5) Ovi harfovi trebaju skrenuti pažnju Božijeg Poslanika, a kasnije i onih koji su ga slušali.

O značenju kur'anskih kratica napisano je nekoliko tomova knjiga.

Najbolje objašnjenje

Od svih objašnjenja kratica, jedno je najlogičnije; podržavaju ga Ibn Kesir, Ibn Tejmijje i Zamahšeri u tefsirima.

Ljudsko tijelo je sastavljeno od osnovnih prirodnih elemenata. Prašina i glina su od istih elemenata. Naravno, bilo bi apsurdno reći da su ljudsko tijelo i prašina potpuno jednaki.

Sve elemente čovječijeg tijela lahko možemo pronaći u prirodi, sakupiti i dodati im par galona vode. Međutim, čak i ako sakupimo sve sastavnice čovječijeg tijela, ne možemo ih sastaviti i oživjeti.

Na sličan način se Kur'an obraća ljudima, s pozicije Božanskog govora. Evo, ovo je Kur'an, na arapskom jeziku, kojim se Arapi toliko ponose. Sastavljen je od istih elemenata (slova, harfova) od kojih se sastoji i arapski jezik.

Arapi su bili veoma ponosni na svoj jezik. U vrijeme objavljivanja Kur'ana, arapski jezik je dostigao vrhunac. Kur'an izaziva ljudski rod da pomoću znakova elif, lam, mim, ha, sin i drugih (na našem jeziku, rekli bismo A, B, C, D, itd.) sastavi bar jednu suru sličnu kur'anskoj u razgovjetnosti i ljepoti.

Kur'an je najprije izazvao ljude i džinne da sastave knjigu nalik Kur'anu i dodaje da im to neće poći za rukom, makar jedni drugima pomagali. Ovaj izazov se navodi u 88. ajetu sure El-Isra, i 34. ajetu sure Tur.

Kasnije, u 13. ajetu sure Hud upućuje se izazov ljudima da sastave makar deset sura, a potom se, u 38. ajetu sure Junus, od onih koji sumnjaju u Kur'an traži da sastave makar jednu suru poput kur'anskih sura. Na kraju, najlakši izazov se spominje u 23. i 24. ajetu sure Bekara:

A ako sumnjate u ono što objavljujemo robu Svome, naćinite vi jednu suru sličnu objavljenim njemu, a pozovite i boćanstva vaća, osim Allaha, ako istinu govorite. Pa ako ne ućinite, a nećete ućiniti, onda

se čuvajte Vatre za nevjernike pripremljene, čije će gorivo biti ljudi i kamenje. (El-Bekara, 23-24)

Da biste usporedili vještine dva umjetnika, morate im dati ista sredstva za rad i dodijeliti im isti zadatak, pa ih tek onda ocijeniti. Ukoliko ocjenjujete dva krojača, morate im dati da rade u potpuno istim uvjetima. Sirovinska sredstva arapskog jezika su harfovi elif, lam, mim, ja, sin, i drugi, kao što su sirovinska sredstva engleskog jezika slova A, B, C, D, i druga. Čudesna priroda Časnog Kur'ana ne leži samo u činjenici da je on Božija Riječ već, uprkos tome što je sastavljen od istih slova arapskog alfabeta kojim su se paganski Arapi toliko ponosili, niko još nije uspio sastaviti nešto slično njemu.

Arapi su poznati po retoričkim osobenostima, rječitosti i bogatstvu izraza. Isto kao što su nam elementi od kojih je sastavljen ljudski organizam dostupni i možemo ih posmatrati u prirodi, tako su nam dostupna i slova od kojih je sastavljen Kur'an, možemo ih posmatrati i izgovarati. Međutim, iako poznajemo sve detalje ljudskog tijela, ne možemo napraviti živi organizam. Također, mada poznajemo sva slova arapskog alfabeta i često ih izgovaramo, ne možemo pomoću njih sastaviti knjigu koja će po rječitosti i bogatstvu izraza biti slična Časnom Kur'anu. To je dokaz da je Kur'an Božiji govor.

Čudesna priroda Kur'ana se spominje odmah nakon kratica

Odmah nakon kratica, narednih nekoliko ajeta govori o nadnaravnoj prirodi Časnog Kur'ana i njegovom Božanskom porijeklu. Na primjer:

الم
ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

Elif Lam Mim.

Ova Knjiga, u koju nema nikakve sumnje, uputstvo je svima onima koji se budu Allaha bojali. (El-Bekara, 1-2)

VI

U Kur'anu se kaže da je Zemlja ravna.

Zemlja je stvorena kao prostirka

Ajet na koji se misli u iznesenom stavu glasi:

Allah vam je Zemlju učinio ravnom. (Nuh, 19)

Međutim, ovaj ajet je izvučen iz konteksta. U narednom ajetu stoji objašnjenje prethodnog:

...da biste po njoj hodili putevima prostranim. (Nuh, 20)

Ista poruka se ponavlja u suri Ta-Ha u 53. ajetu:

On je za vas Zemlju posteljom učinio i po njoj vam prolaze utro...

Površina planete Zemlje, tj. njena kora, vrlo je tanka, manje od 30 milja, u poređenju sa Zemljinim radijusom koja sadrži oko 3.750 milja. Dublji slojevi Zemlje su vrela, tečna i nepristupačna za život. Zemljina kora je stvrdnuta ljuska na kojoj je život moguć. Kur'an to precizno opisuje kao prostirku, sloj po kojem možemo putovati.

Prostirka se ne koristi samo za ravnu podlogu

Ni jedan jedini ajet ne kaže da je Zemlja ravna, tj. da je ploča. Časni Kur'an samo upoređuje Zemljinu koru s prostirkom. Čini mi se da neki ljudi misle da se prostirka može postaviti samo po apsolutno ravnoj podlozi. Međutim, prostirka se može postaviti i po tijelu poput Zemljinog oblika. To se vrlo lahko može demonstrirati na velikom modelu zemljinog globusa.

Prostirka se uglavnom postavlja po nepristupačnoj površini. Kur'an opisuje Zemljinu koru kao prekrivač bez kojeg ljudi ne bi mogli opstati i kretati se, zbog vrela i nepristupačnosti slojeva ispod Zemljine kore. Ovaj kur'anski opis ne samo da je logičan već predstavlja i naučnu činjenicu koju su geolozi potvrdili mnogo vijekova kasnije.

Zemlja je prostrta

Časni Kur'an na nekoliko mjesta kaže da je Allah prostro Zemlju:

...i Zemlju smo prostrli – tako je divan Onaj Koji je prostro!
(Ez-Zarijat, 48)

Na drugim mjestima, Allah kaže da je Zemlja poput postelje.

Zar Zemlju posteljom nismo učinili, i planine stubovima...
(En-Nebe', 6-7)

Ni jedan od ovih ajeta ne daje ni najmanju naznaku o tome da je Zemlja ravna. Oni samo ukazuju da je Zemlja prostrana, što se navodi kao razlog za razmišljanje. Časni Kur'an kaže:

O robovi Moji koji vjerujete, Moja je Zemlja prostrana, zato se samo Meni klanjajte! (El-Ankebut, 56)

Zbog toga se niko ne može pravdati da ne čini dobra djela zato što mu je okruženje nevjerničko, te da ga ono tjera na grijeh.

Zemlja ima geosferičan oblik

Časni Kur'an spominje tačan oblik planete Zemlje u sljedećem ajetu:

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا

Poslije toga je Zemlji dao oblik jajeta. (En-Nazi'at, 30)

Arapska riječ دَحَاهَا (dehaha) znači: *dati oblik jajeta*. Ovaj glagol, također, znači *prostrti*. Glagol *dehaha* je izveden od imenice *duhje*, što znači: *nojevo jaje* koje ima geosferičan oblik; planeta Zemlja ima upravo takav oblik.

Kur'an i savremene, naučno potvrđene činjenice su u savršenom skladu.

VII

Kur'an kaže da samo Allah zna koji je spol djeteta u majčinoj utrobi, ali danas, nakon napretka medicine, svi vrlo lahko možemo utvrditi dječiji spol. Zar kur'anski ajet koji govori o tome nije u kontradikciji sa savremenom medicinom?

Da li samo Allah zna koji je spol djeteta u majčinoj utrobi? On je Svemogući i Sveznajući. On je ljudima dao znanje o određenim stvarima. Međutim, Allahovo znanje obuhvaća sve vidljivo i nevidljivo.

Allah sve zna

Mnogi ljudi misle da se u Kur'anu kaže da samo Allah zna spol djeteta u majčinoj utrobi. Časni Kur'an kaže:

Samo Allah zna kad će Smak svijeta nastupiti, samo On spušta kišu i samo On zna šta je u matericama... (Lukman, 34)

Ista poruka se ponavlja u drugom ajetu:

Allah zna šta svaka žena nosi i koliko se materice stežu, a koliko se šire; u Njega sve ima mjeru... (Er-Ra'd, 8)

Spol se može saznati pomoću ultrazvuka

Danas, nakon razvoja nauke, spol djeteta u majčinoj utrobi se vrlo lahko može utvrditi pomoću ultrazvučne tehnologije.

Riječ spol se ne spominje u ovim kur'anskim ajetima

Istina je da mnogi prevodioci i komentatori Kur'ana kažu da ovi ajeti znače da samo Allah zna spol djeteta u majčinoj utrobi. Međutim, ako pročitate arapski tekst citiranih ajeta, nigdje nećete naći riječ koja bi se mogla prevesti kao *spol*. Zapravo, Kur'an kaže da samo Allah zna šta je u matericama. Neki komentatori su ovo pogrešno razumjeli, da se, ustvari, radi o spolu djeteta u materici, što nije ispravno tumačenje.

**Niko, osim Allaha, ne može
odrediti osobine djeteta**

Ovi ajeti ne govore o dječijem spolu, već o tome kako će to dijete biti. Kakva će mu biti priroda? Da li će biti blagodat ili prokletstvo roditeljima? Da li će biti dobar ili loš? Da li će završiti u Džennetu ili Džehennemu? Svo ovo znanje se nalazi samo kod Uzvišenog Allaha. Ni jedan naučnik na svijetu, bez obzira koliko naprednu tehnologiju koristio, neće biti u stanju saznati ove stvari o djetetu u majčinoj utrobi.

VIII

Kur'an kaže da će muškarac, kada uđe u Raj, dobiti huriju, prelijepu djevojku. Međutim, žene ne dobijaju ništa, bit će same.

Hurije u Kur'anu

Hurije se u Kur'anu spominju na četiri mjesta:

1. U 54. ajetu sure Duhan:

Eto, tako će biti i Mi ćemo ih hurijama, krupnih očiju, ženiti.

2. U 20. ajetu sure Et-Tur:

Bit će naslonjeni na divanima poredanim, a vjenčat ćemo im hurije džennetske.

3. U 72. ajetu sure Er-Rahman:

U njima će biti ljepotica naravi divnih – pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?! – hurija u šatorima skrivenih...

4. U 22. ajetu sure El-Vakia:

U njima će biti i hurije očiju krupnih...

Kako je prevedena riječ *hur*

Mnogi prevodioci Kur'ana su riječ *hur* preveli kao *prelijepa djevojka*, naročito prevodioci na urdu jeziku. Ako riječ *hur* znači *lijepa djevojka*, onda su hurije namijenjene samo muškarcima. Međutim, šta će žene dobiti u Džennetu?

Značenje riječi *hur*

Riječ *hurija*, tj. *hur*, je zapravo množina dvije imenice: *awhar* (koja je muškog roda) i *haura* (koja je ženskog roda), i označava osobu kojoj se u očima vidi poseban kvalitet dobre duše s jako svijetlom beonjačom.

Kur'an na nekoliko mjesta opisuje da ćete u Džennetu imati *ezwedža*, tj. bračnog druga.

A one koji vjeruju i dobra djela čine obraduj džennetskim baščama kroz koje će rijeke teći; svaki put kada im se iz njih da kakav plod, oni će reći: "Ovo smo i prije jeli" – a bit će im davani samo njima slični. U njima će čiste supružnike imati, i u njima će vječno boraviti. (El-Bekara, 25)

A one koji vjeruju i čine dobra djela uvešćemo, sigurno, u džennetske bašče, kroz koje će rijeke teći; u njima će vječno i zauvijek ostati; u njima će čiste supružnike imati, i u debelu hladovinu ćemo ih uvesti. (En-Nisa', 57)

Dakle, arapska riječ *hur* nije striktno vezana za muški ili ženski rod. Muhammed Asad je, u svom prijevodu Kur'ana, riječ *hur* preveo kao *supružnik*, a Muhammed Jusuf Ali kao *bračni drug*. Dakle, prema nekim islamskim učenjacima, muškarci će u Džennetu imati prelijepu djevojku s lijepim i svijetlim očima, a i žene će imati po jednog mladog i lijepog muža, lijepih i svijetlih očiju. To će najvjerojatnije biti njen dunjalučki muž, ako skonča kao vjernik na ovom svijetu, a Allah najbolje zna.

Žene će u Džennetu imati specijalnu nagradu

Mnogi učenjaci smatraju da se u ajetima misli samo na čiste i lijepe djevojke, zbog konteksta u kojem se muškarci spominju. Međutim, još jedan argument da se riječ *hur* odnosi i na muškarce i na žene stoji u hadisu, kada je jedan čovjek upitao Allahovog Poslanika, s.a.v.s., šta će dobiti žene, ako će samo muškarci imati hurije? On mu je odgovorio da će žene imati nešto što um još nije zamislio, uho nije čulo, niti oko vidjelo. To znači da će žene dobiti neke izuzetne nagrade.

IX

Kur'an kaže da je Allah zapečatio nevjernička srca, pa oni ne mogu razumjeti istinu. Nauka nam kaže da je mozak odgovoran za razumijevanje i vjerovanje, a ne srce. Kur'an je kontradiktoran savremenoj nauci.

Allah je zapečatio nevjernička srca. Časni Kur'an kaže:

Onima koji neće da vjeruju doista je svejedno opominjao ih ti ili ne opominjao – oni neće vjerovati. Allah je zapečatio srca njihova i uši njihove, a pred očima njihovim je koprena; njih čeka patnja golema. (El-Bekara, 6-7)

1. Značenje riječi *kalb*

U ovim ajetima je upotrijebljena riječ *kalb* koja znači *srce*. Njeno drugo značenje je *razum*. Navedeni ajet se može i ovako prevesti: *Allah je zapečatio njihov razum...*

2. Kako Arapi koriste riječ *srce*

U arapskom jeziku, riječ *srce* se često upotrebljava u kontekstu centra razuma i emocija.

3. Neki primjeri iz engleskog jezika

I u engleskom jeziku postoji mnogo riječi koji se koriste u potpuno drugačijem kontekstu od osnovnog, bukvalnog značenja. Obratite pažnju na sljedeće primjere:

a) *Lunatic* (luđak) – Mjesečev dodir.

Riječi *lunatic* jezički znači *Mjesečev dodir*. Međutim, danas ljudi ovu riječ koriste za osobu koja je mentalno nestabilna ili duševno bolesna. Svi znaju da luđaka nije udario Mjesec, te da Mjesec nema nikakve veze s njegovim stanjem. Pa i pored toga, čak i ljekari koriste ovu riječ. To je sasvim normalna jezička evolucija.

b) *Disaster* (nesreća) – zla zvijezda.

Riječ *disaster* bukvalno znači *zla zvijezda*. Danas se ova riječ koristi za veliku ili iznenadnu nevolju ili nezgodu. Mi dobro

znamo da nevolje nemaju nikakve veze s bilo kojom zvijezdom.

c) *Trivial* (trivijalno) – Tri staze se sastavljaju.

Riječ *trivial* bukvalno znači *mjesto gdje se sastavljaju tri puta*. Međutim, danas se ova riječ koristi za nešto malehno i beznačajno. Svi znaju da nešto od male važnosti nema nikakve veze s mjestom gdje se sastavljaju tri staze.

d) Izlazak i zalazak Sunca.

Danas svi koriste ove riječi koje označavaju početak i kraj dana, iako, čak i nepismeni, znaju da periodi dana nastaju i mijenjaju se zbog rotacije Zemlje oko svoje ose. Čak i naučnici koriste riječi *izlazak i zalazak Sunca*, iako Sunce zapravo nigdje ne zalazi, već je, u odnosu na Zemlju, nepomično.

4. U engleskom jeziku, srce je centar ljubavi i emocija

Lingvističko značenje riječi *srce* je *organ koji pumpa krv kroz tijelo*. Međutim, ista ta riječ se koristi za centar emocija, ljubavi i razmišljanja. Mi danas znamo da je mozak centar mentalnih aktivnosti. Ipak, svi će radije izraziti emocije na ovaj način: "Volim te svim srcem!"

Zamislite naučnika koji kaže ženi: "Volim te svim srcem!", a žena mu odgovori: "Zar ne poznaješ osnove nauke?! Zar ne znaš da je mozak odgovoran za emocije?! Trebao si mi reći: 'Volim te svim mozgom!'"

5. Arapi znaju da riječ *srce* znači i centar razuma i emocija

Ni jedan Arap, makar bio i nemusliman, neće postaviti pitanje zašto se u Kur'anu kaže da je Allah zapečatio nevjernička srca, jer se jasno vidi da kontekst upućuje na centar za razmišljanje, shvaćanje i osjećanja.

X

Ako je Allah zapečatio nevjernička srca, tj. nemuslimana, zašto ih kažnjava ako ne prihvate islam?!

Uzvišeni Allah kaže u suri El-Bekare:

Onima koji neće da vjeruju doista je svejedno opominjao ih ti ili ne opominjao – oni neće vjerovati. Allah je zapečatio srca njihova i uši njihove, a pred očima njihovim je koprena; njih čeka patnja golema. (El-Bekara, 6-7)

Ovi ajeti se ne odnose na obične nevjernike koji ne prihvate vjeru. Ovdje je upotrijebljen izraz *ellezine keferu*, tj. oni koji su riješeni da ni po koju cijenu ne prihvate istinu. Nema nikakve razlike u tome da li ih upozoravate ili ne, oni neće vjerovati. Allah je zapečatio njihov razum i njihove uši, a pred očima im je koprena. Njihovo nevjerovanje i nerazumijevanje nije nastalo zbog toga što im je Allah zapečatio srcâ (razum), već naprotiv – Allah im je zapečatio srca zbog toga što ne žele prihvatiti istinu. Opominjali ih ili ne, oni su unaprijed čvrsto riješeni ne prihvatiti istinu, pa im je Allah zbog toga zapečatio srca za sva vremena. Zbog toga, niko ne može kriviti Allaha zbog njihovoga stanja. Nevjernici su sami krivi za tvrdoglavo odbijanje očigledne istine.

Primjer profesora i studenta

Zamislite iskusnog profesora koji pred ispit predvidi da će određeni student pasti, jer je bio neredovan na predavanjima, nezainteresiran je i nema radne navike. Kasnije, taj student se pojavi na ispitu i padne. Koga će kriviti za neuspjeh: profesora ili studenta? Zbog toga što je predvidio ishod ispita, ne smijemo kriviti profesora, već studenta zato što se nije pripremio.

Isto tako, Uzvišeni Allah detaljno poznaje Svoja stvorenja i zna da neki ljudi nikada i ni po koju cijenu ne žele prihvatiti istinu. Takvima je zapečatio srca. Nevjernici su sami odgovorni za neprihvatanje vjere u Allaha.

XI

Kur'an na nekoliko mjesta kaže da su nebesa i Zemlja stvoreni za 6 dana, ali u suri Fussilet stoji da su nebesa i Zemlja stvoreni za 8 dana. Zar to nije kontradikcija? Isti ajet navodi da je Zemlja stvorena za 6 dana, a da su nebesa kasnije stvorena za 2 dana. Ovo je protiv teorije Velikog praska koja kaže da su nebesa i Zemlja stvoreni istovremeno.

Nebesa i Zemlja su stvoreni za šest dana

Slažem se da Kur'an kaže da su nebesa i Zemlja stvoreni za 6 dana, tj. 6 epoha; što se spominje na sljedećim mjestima u Kur'anu: Sura El-A'raf, ajet 54; Sura Junus ajet 3; Sura Hud, ajet 7; Sura El-Furkan, ajet 59; Sura Es-Sedžda, ajet 4; Sura Kaf, ajet 38; Sura El-Hadid, ajet 4.

Kur'anski ajeti koji, po Vašem mišljenju, govore da su nebesa i Zemlja stvoreni za 8 dana su sljedeći:

Reci: "Zar, zaista, nećete da vjerujete u Onoga Koji je u dva vremenska razdoblja Zemlju stvorio – i još Mu druge ravnim smatrate? To je Gospodar svjetova!" On je nepomična brda po njoj stvorio i blagoslovljenom je učinio i proizvode njezine na njoj odredio, sve to u četiri vremenska razdoblja, – ovo je objašnjenje za one koji pitaju, zatim se nebeskim visinama uputio dok je nebo još maglina bilo, pa njemu i Zemlji rekao: "Pojavite se milom ili silom!" – "Pojavljujemo se drage volje!" – odgovorili su, pa ih u dva vremenska razdoblja, kao sedam nebesa, stvorio, i odredio šta će se u svakom nebu nalaziti. A nebo najbliže sjajnim zvijezdama smo ukrasili i nad njim Mi bdijemo. To je odredba Silnoga i Sveznaloga. (Fussilet, 9-12)

Na prvi pogled, čini se da Kur'an kaže da su nebesa i Zemlja stvoreni za 8 dana. Na početku devetog ajeta, Allah se obraća onima koji negiraju Njegovu jednoću i nijeću Njegove znakove

spomenute u ajetima. Iz ajeta se vidi da će se vremenom pojaviti ljudi koji će u ovim jasnim ajetima tražiti kontradikcije.

Summe znači osim toga

Ukoliko ove ajete pažljivo analizirate, vidjet ćete da govore o dva različita stvaranja: o stvaranju Zemlje i o stvaranju nebesa. Zemlja bez planina je stvorena za 2 razdoblja, a zatim je Allah po njoj postavio nepomična brda i blagoslovljenom je učinio za 4 razdoblja. Dakle, Zemlja, sa svime što je na njoj, stvorena je za ukupno 6 razdoblja, prema 9. i 10. ajetu.

Ajeti 11-12 kažu da su, osim toga, nebesa stvorena za 2 razdoblja. Prva riječ u 11. ajetu je *summe*, što može značiti *zatim* i *osim toga*. Neki prevodioci Kur'ana su riječ *summe* preveli kao *zatim* odnosno *nakon toga*. Taj prijevod je pogrešan, zbog cijelog konteksta. Ako se prihvati da prijevod bude *zatim*, ispada da su nebesa i Zemlja stvoreni za 8 razdoblja, što je sasvim kontradiktorno mnogim drugim kur'anskim ajetima koji govore da su nebesa i Zemlja stvoreni za 6 razdoblja. Osim toga, takav se prijevod sukobljava naučnoj činjenici koja tvrdi da su nebesa i Zemlja stvoreni istovremeno, a ne Zemlja i zatim nebesa. Čak, i u 30. ajetu sure El-Enbija stoji da su nebesa i Zemlja stvoreni istovremeno.

Zbog svega toga, ispravan prijevod riječi *summe* u ovom ajetu je *osim toga (istovremeno)*. Abdullah Jusuf Ali je u prijevodu Kur'ana na engleski jezik ispravno preveo riječ *summe* kao *osim toga*, što daje vrlo jasnu sliku stvaranja: dok su Zemlja i planine na njoj stvoreni za 6 razdoblja, simultano su stvorena nebesa za 2 razdoblja. Dakle, ukupno trajanje stvaranja nebesa i Zemlje nije 8 već 6 razdoblja.

Zamislite primjer građevinske firme koja pravi zgradu od 10 spratova zajedno sa ogradnim zidom. Nakon završenog projekta, građevinska firma daje detaljniji izvještaj o toku izvedbe radova: "Najprije smo odradili temelje zgrade, u toku 2 mjeseca. Nakon toga, u naredna 4 mjeseca, završili smo zidanje zgrade. Osim toga, u toku zidanja zgrade, ozidali smo okolni zid – što je trajalo 2 mjeseca."

Ova dva opisa toka radova nisu kontradiktorna, ali je drugi opis detaljniji. Zidanje zgrade i okolnog zida je trajalo ukupno 6, a ne 8 mjeseci!

Nebesa i Zemlja su stvoreni zajedno

Časni Kur'an na nekoliko mjesta opisuje stvaranje nebesa i Zemlje. Nekada kaže *nebesa i Zemlja*, a nekada *Zemlja i nebo*. Međutim, 30. ajet sure El-Enbija govori o Velikom prasku i istovremenom stvaranju nebesa i Zemlje:

Zar ne znaju nevjernici da su nebesa i Zemlja bili jedna cjelina, pa smo ih Mi raskomadali, i da Mi od vode sve živo stvaramo? I zar neće vjerovati?

U suri Bekara, u 29. ajetu stoji:

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ
سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

On je za vas sve što postoji na Zemlji stvorio, zatim se prema nebu uzvisio i kao sedam nebesa ga uredio; On sve zna.

XII

Da li je čovjek stvoren od sjemene tečnosti ili od prašine? Kur'an na jednom mjestu kaže da je čovjek stvoren od kapi sjemena koje se ubaci, a na drugom da je stvoren od prašine. Ove teze su kontradiktorne. Kako ćete naučno dokazati da je čovjek stvoren od prašine?

Čovjek je stvoren i od prašine i od kapi sjemena

Časni Kur'an na u nekoliko ajeta obavještava da je čovjek stvoren od male količine sjemena:

Zar (čovjek) nije bio kap sjemena koja se ubaci...
(El-Kijame, 37)

Kur'an, također, na nekoliko mjesta kaže da je čovjek stvoren od prašine (zemlje). Sljedeći ajet upućuje na ljudsko porijeklo:

O ljudi, kako možete sumnjati u oživiljenje, - pa, Mi vas stvaramo od zemlje... (El-Hadždž, 5)

Mi danas znamo da se svi elementi koji se nalaze u tlu, također, nalaze i u ljudskom organizmu, u različitim proporcijama. Ovo je naučno objašnjenje kur'anskog stava da je čovjek stvoren od prašine.

U nekim ajetima, Kur'an kaže da je čovjek stvoren od sperme, a u drugima da je čovjek stvoren od zemlje. Ovo nije kontradikcija. Kontradiktorni su potpuno stavovi različiti koji se nikako ne mogu zajedno uklopiti, niti istovremeno biti istiniti.

Čovjek je stvoren od zemlje

Na nekim mjestima u Kur'anu stoji, čak, i da je čovjek stvoren od vode!

On od vode stvara ljude... (El-Furkan, 54)

Nauka je potvrdila sva tri stava: čovjek je stvoren od kapi sjemena, od zemlje, ali i od vode.

Nije kontradikcija, već kontradistinkcija

Da bi neko skuhaao čaj, potrebna mu je voda. Osim toga, treba mu i kesica čaja. Ove dvije tvrdnje nisu kontradiktorne, jer su i voda i kesica čaja neophodne. Pored ova dva sastojka čaja, nekome je potreban i šećer, da zasлади.

Po istoj logici, ni Kur'an ne protivrječi samom sebi kada kaže da su ljudi stvoreni od sjemena, zemlje i vode. To nije kontradikcija, već kontradistinkcija. Kontradistinkcija znači govoriti o dvije različite stvari, ali u istom kontekstu, i bez konflikta u značenju. Na primjer, kada kažem za nekog čovjeka da je častan i istinoljubiv lažov, to bi bila kontradikcija. Međutim, ako za istog čovjeka kažem da je dobar, pažljiv, samilostan i istinoljubiv lažov, to je kontradikcija. Ali, ako za njega kažem da je dobar, častan i istinoljubiv, to je kontradistinkcija.

XIII

U jednom kur'anskom ajetu piše da je Allah Gospodar dva istoka i dva zapada. Kako ćete ovaj ajet naučno objasniti?

Časni Kur'an, zaista, kaže da je Allah Gospodar dva istoka i dva zapada. To je 17. ajet sure Er-Rahman:

Gospodara dva istoka i dva zapada... (Er-Rahman, 17)

U originalnom, arapskom tekstu Kur'ana imenice *istok* i *zapad* se koriste u dvojini.

Allah je Gospodar ekstrema istoka i zapada

Geografija nas uči da Sunce izlazi sa istoka, ali se tačka Sunčevog izlaska mijenja tokom godine. Samo u dva dana u toku godine – poznata kao ekvinociji (ravnodnevnicе) – Sunce izlazi tačno sa istoka. Ostalih dana u godini izlazi malo sjevernije ili malo južnije. Tokom ljetnje dugodnevnicе, Sunce izlazi iz jedne ekstremne tačke, a tokom zimske kratkodnevnicе, Sunce izlazi iz druge ekstremne tačke. Isto tako, Sunce zalazi u različitim tačkama na zapadu, u toku ljetnje dugodnevnicе i zimske kratkodnevnicе. Taj fenomen se lahko može posmatrati u Bombaju (u Indiji), pored obala mora ili s visokih nebodera.

Ukratko, u toku godine, Sunce izlazi iz različitih tačaka s istoka i zalazi u različite tačke na zapadu. Dakle, kada Kur'an kaže da je Allah Gospodar dva istoka i dva zapada, to može upućivati na oba ekstrema Sunčevog zalaska na istoku i na zapadu.

Allah je Gospodar svih istoka i svih zapada

Arapski jezik ima dvije vrste množine. Jedna je dvojina (dual), tj. množina na dva objekta. Druga množina se odnosi na nešto čega ima više od dva, tj. tri i više. U suri Er-Rahman, u spomenutom ajetu, stoje riječi *mešrikajni wel-magribejni*, što predstavlja dvojину *dva istoka i dva zapada*. A sada, razmislite o sljedećem ajetu:

I Ja se kunem Gospodarom istoka i zapada... (El-Me'aridž, 40)

U arapskom tekstu stoje riječi *mešarik* i *megarib*, što je množina koja se odnosi na tri i više. Iz toga se zaključuje da je Allah Gospodar svih tačaka na istoku i na zapadu, svih ekstrema izlaska i zalaska Sunca.

XIV

Kur'an na jednom mjestu kaže da jedan dan kod Allaha traje koliko 1000 naših godina, a na drugom mjestu kaže da je jedan dan kod Njega koliko 50.000 naših godina. Ovo je očigledna kontradikcija!

Ne mogu se porediti naše i Allahovo vrijeme

Časni Kur'an na dva mjesta (sure Hadždž i Sedžda) kaže da je jedan dan kod Allaha koliko 1000 godina po našem računanju. U suri Mearidž stoji da je jedan dan kod Allaha koliko 50.000 godina po našem računanju.

Generalno, ovi ajeti znače da je vrijeme kod Allaha neuporedivo sa zemaljskim vremenom. Primjeri koji su navedeni su pedeset hiljada zemaljskih godina. Drugim riječima, jedan dan (period) kod Allaha traje veoma, veoma dugo, prema našem računanju.

Jeum znači period, epoha

Arapska riječ koja se u svim ovim ajetima koristi je *jeum*, što osim značenja *dan* ima i značenje *epoha*, *veoma dug vremenski period*. Ako riječ *jeum* ispravno prevedete, neće biti nikakve konfuzije. Evo tih ajeta:

a) Sura El-Hadždž, 47. ajet:

Oni od tebe traže da ih kazna što prije stigne, i Allah će ispuniti prijetnju Svoju; a samo jedan dan u Gospodara tvoga traje koliko hiljadu godina, po vašem računanju.

Kada su nevjernici požurivali kaznu kojom im se prijeti, Kur'an im je odgovorio da će Allah ispuniti Svoju prijetnju. Jedan dan kod Allaha traje koliko hiljadu godina po zemaljskom računanju.

b) Sura Es-Sedžda, 5. ajet:

On upravlja svima, od neba do Zemlje, a onda se sve to Njemu vraća u danu koji, prema vašem računanju vremena, hiljadu godina traje.

Ovaj ajet nam kazuje da se sva djela vraćaju Allahu u periodu koji traje hiljadu godina prema našem shvaćanju i računanju vremena.

c) Sura El-Me'aridž, 4. ajet:

K Njemu se penju meleki i Džibril u danu koji pedeset hiljada godina traje...

Ovaj ajet je kristalno jasan! Meleki i Džibril se uzdižu ka Allahu u vremenskom periodu koji traje 50.000 godina.

Period trajanja dva različita posla ne mora biti isti. Na primjer, ako kažem da mi do destinacije A treba sahat vremena putovanja a do destinacije B 50 sahata, ove dvije tvrdnje ni po čemu nisu kontradiktorne.

Navedeni kur'anski ajeti ne samo da nisu kontradiktorni jedni drugima već su u savršenom skladu s potvrđenim naučnim činjenicama.

XV

Da li je Iblis melek ili džin? Na nekoliko mjesta, Kur'an ubraja Iblisa među meleke, ali u suri Kehf stoji da je Iblis bio jedan od džina. Zar ovo nije kontradikcija u Kur'anu?

Događaji u kojima su spomenuti Iblis i meleki

Priča o Ademu i Iblisu se spominje na više mjesta u Kur'anu, gdje Allah kaže: *Kada rekosmo melekima: "Poklonite se Ademu!" – oni se pokloniše, ali Iblis ne htjede.* Ova formulacija se spominje u sljedećim ajetima: sura El-Bekara, 34. ajet; sura El-A'raf, 17. ajet; sura El-Hidžr, ajeti 28-31; sura El-Isra', 61. ajet; sura Ta-Ha, 116. ajet; sura Sad, ajeti 71-74.

Međutim, u suri El-Kehf, u 50. ajetu, Uzvišeni Allah kaže:

A kad smo rekli melekima: "Poklonite se Ademu!" – svi su se poklonili osim Iblisa, on je bio jedan od džinnova i zato se ogriješio o zapovijest Gospodara svoga.

Taglib – gramatičko pravilo

Prijevod prvog dijela ajeta – *A kad smo rekli melekima: "Poklonite se Ademu!" – svi su se poklonili osim Iblisa...* – pruža dojam da je on bio melek. Kur'an je objavljen na arapskom jeziku. U arapskoj gramatici, postoji pravilo taglib po kome je, ukoliko se obraćamo većini pripadnika neke skupine, i manjina obuhvaćena. Na primjer, ako se na arapskom jeziku obraćate grupi od stotinu studenata, od kojih su devedeset devet momci, a samo jedna djevojka, reći ćete: "Momci, ustanite!", ta naredba će se odnositi na sve, pa i na tu djevojku. U arapskom jeziku, ne morate je odvajati posebnim obraćanjem.

Isto tako, kada Kur'an govori o Allahovom obraćanju melekima, nije bilo potrebno posebno odvajati Iblisa koji je bio prisutan zajedno sa melekima. Stoga, iz prvog dijela ajeta možemo zaključiti da je Iblis možda bio melek, a možda nije. Međutim,

tada dolazimo do drugog dijela ajeta, koji jasno kaže da je Iblis bio džinn. Ni na jednom mjestu Kur'an ne kaže da je Iblis bio melek! Zato, u Kur'anu ne postoji ni jedna kontradikcija.

**Džinni imaju slobodnu volju
i mogu biti neposlušni**

Osim svega navedenog, poznato je da džinni imaju slobodnu volju i može im se desiti da otkazu poslušnost Allahu. Međutim, meleki nemaju slobodu volje. Nemoguće je da oni budu neposlušni Allahu. Nema govora o tome da melek može počiniti grijeh! Ovo je još jedan dokaz da je Iblis bio džinn, a ne melek.

XVI

Autor Kur'ana ne zna matematiku! Prema Arunu Shourieu, u Kur'anu postoji jedna matematička greška. Ako saberete sve dijelove nasljedstva koje se dijeli među nasljednicima – što se spominje u 4. poglavlju, 11. i 12. ajet – dobija se više od jedne cjeline (preko 100%). Autor Kur'ana, očigledno, ne poznaje matematiku.

Časni Kur'an na nekoliko mjesta govori o nasljedstvu: sura El-Bakara, 180. ajet; sura El-Bakara, 240. ajet; sura En-Nisa, ajeti 7-9; sura En-Nisa, ajeti 19 i 33; sura El-Maida, ajeti 105 i 108.

U suri En-Nisa, u 11., 12., i 176. ajetu, jasno je objašnjen način raspodjele nasljedstva.

Pogledajmo 11. i 12. ajet sure En-Nisa, kog Arun Shourie citira:

Allah vam naređuje da od djece vaše – muškom pripadne toliko koliko dvjema ženscima. A ako bude više od dvije ženskih, njima – dvije trećine onoga što je ostavio, a ako je samo jedna njoj – polovina. A roditeljima, svakom posebno – šestina od onoga što je ostavio, ako bude imao dijete; a ako ne bude imao djeteta, a nasljeđuju ga samo roditelji, onda njegovoj materi – trećina. A ako bude imao braće, onda njegovoj materi – šestina, pošto se izvrši oporuka koju je ostavio, ili podmiri dug. Vi ne znate ko vam je bliži, roditelji vaši ili sinovi vaši. To je Allahova zapovijed! – Allah, zaista, sve zna i mudar je.

A vama pripada – polovina onoga što ostave žene vaše, ako ne budu imale djeteta, a ako budu imale dijete, onda – četvrtina onoga što su ostavile, pošto se izvrši oporuka koju su ostavile, ili podmiri dug. A njima – četvrtina onoga što vi ostavite, ako ne budete imali djeteta; a ako budete imali dijete, njima – osmina onoga što ste ostavili, pošto se izvrši oporuka koju ste ostavili, ili podmiri dug. A ako muškarac ili žena ne budu imali ni roditelja ni djeteta, a budu imali

brata ili sestru, onda će svako od njih dvoje dobiti – šestinu; a ako ih bude više, onda zajednički učestvuju u trećini, pošto se izvrši, ne oštećujući nikoga, oporuka koja je ostavljena ili podmiri dug; to je Allahova zapovijed! – A Allah sve zna i blag je.

Islam veoma detaljno govori o nasljednom pravu. Većina propisa o nasljedstvu data je u Kur'anu, dok neke manje detalje možemo naći u hadisima Allahovog Poslanika, s.a.v.s.

Ima ljudi koji se cijelog života bave proučavanjem islamskog nasljednog prava, raznim kombinacijama u podjeli imovine. Arun Shourie očekuje da upozna cjelokupno nasljedno pravo samo ukoliko pročita ova dva ajeta, bez poznavanja nekih osnovnih kriterija.

On liči na osobu koja želi riješiti složeni matematički izraz a ne poznaje osnovno pravilo u matematici: Z D M S O, koje kaže da bez obzira koji matematički izraz rješavate i bez obzira na znak ispred brojeva, morate slijediti ovaj redoslijed: 1) zagrade se sklanjaju; 2) dijeljenje; 3) množenje; 4) sabiranje; 5) oduzimanje. Ako Arun Shourie ne zna matematiku, pa prvo izvrši sabiranje, pa množenje, a zatim se oslobodi zagrada, a ostatak izraza podijeli i oduzme – na dobrom je putu da dobije pogrešan rezultat.

Pored toga, iako se u 11. ajetu prvo spominju djeca, a tek kasnije roditelji i supružnici, prema striktnom pravilu u islamskom nasljednom pravu, najprije se odvaja dio nasljedstva koji pripada roditeljima i supružniku – u zavisnosti od toga koliko je iza umrlog ostalo djece – pa se nakon toga ostatak imovine podijeli sinovima i kćerkama umrloga, svakome tačno preciziran dio.

Gdje se ovdje javlja ukupna suma od preko jedan?! Nije Allah Taj Koji ne zna matematiku, već Arun Shourie ne zna ni njene osnove...

XVII

Kur'an na nekoliko mjesta kaže da je Allah Svemilostan i da prašta grijehe, ali vrlo često kaže da Allah žestoko kažnjava. Ovo je kontradikcija! Da li je Allah Onaj Koji prašta ili Onaj Koji kažnjava?

Allah je Najmilostiviji

Časni Kur'an na nekoliko mjesta kaže da je Allah Najmilostiviji. Zapravo, svaka kur'anska sura, osim sure Tevba, počinje formulom: *Bismillahir-rahmanir-rahim / U ime Allaha, Svemilosnog, Milostivog.*

Allah prašta

Časni Kur'an na nekoliko mjesta, kao na primjer u 25. ajetu sure En-Nisa i 74. ajetu sure El-Maida, kaže:

Allah prašta i samilostan je.

Allah žestoko kažnjava one koji to zasluže

Osim što je Svemilostan i prašta grijehe, Allah žestoko kažnjava one koji to baš zasluže. Kur'an na nekoliko mjesta kaže da je Allah pripremio kaznu onima koji odbijaju pravu vjeru. Sve one koji Mu otkažu poslušnost, On će kazniti. Kur'an na nekoliko mjesta opisuje razne tipove kazni koje je Allah pripremio u Džehennemu.

One koji ne vjeruju u dokaze Naše Mi ćemo sigurno u Vatru baciti; kad im se kože ispeku, zamjenit ćemo ih drugim kožama da osjete pravu patnju. Allah je, zaista Silan i Mudar. (En-Nisa', 56)

Allah je pravedan

Pitanje je glasilo: da li je Allah milostiv ili osvetoljubiv. Morate zapamtiti nešto veoma važno: osim što je Allah milostiv, On žestoko kažnjava one koji zasluže kaznu zbog toga što je savršeno pravedan. Uzvišeni Allah kaže u suri En-Nisa:

Allah neće nikome ni trunku nepravde učiniti... (En-Nisa', 40)

U suri El-Enbija stoji:

Mi ćemo na Sudnjem danu ispravne terazije postaviti, pa se nikome krivo neće učiniti; ako nešto bude teško koliko zrno gorušice, Mi ćemo za to kazniti ili nagraditi. A dosta je to što ćemo Mi račune ispitivati. (El-Enbija', 47)

Primjer profesora i studenta

Zamislite profesora koji tokom ispita zatekne studenta kako prepisuje pa mu, pod izgovorom da je milostiv i pažljiv, dopusti da i dalje prepisuje. Ostali studenti, koji su naporno i predano spremali ispit, neće smatrati da je profesor milostiv, već nepravedan. Ovaj *milostivi* postupak profesora dat će opravdanje i ostalim studentima da prepisuju. Ako bi svi profesori bili tako *milostivi*, ni jedan student ne bi morao spremati ispite, bez muke bi ih polagali prepisivajući. Teorijski, rezultati njihovih ispita bi bili fantastični, ali u praktičnom radu ti bi ljudi bili samo jedna velika greška! Cijela svrha ispita pada u vodu.

Ovaj život je test za budući svijet

Život na ovom svijetu je ispit pred Budući svijet. Kur'an kaže u suri El-Mulk:

Onaj Koji je dao smrt i život da bi iskušao koji od vas će bolje postupati; – On je Silni, Onaj Koji prašta. (El-Mulk, 2)

Ako Allah svima bude opraštao, ko će Ga obožavati

Ako bi Uzvišeni Allah opraštao sve grijehe svakom čovjeku na svijetu, ljudi ne bi imali motiva biti Mu pokorni. Niko ne želi ići u Pakao, ali ovaj svijet bi postao pakao za život! Ako bi svim ljudima bio osiguran odlazak u Džennet, kakva je onda svrha života na ovom svijetu?! Ovaj život se ne bi mogao nazvati testom za Ahiret.

Allah oprašta samo pokajnicima

Uzvišeni Allah će oprostiti samo pokajnicima. Časni Kur'an kaže:

Reci: "O robovi Moji koji ste se prema sebi ogriješili, ne gubite nadu u Allahovu milost! Allah će, sigurno, sve grijehe oprostiti; On, doista, mnogo prašta i On je milostiv. I povratite se Gospodaru svome i pokorite Mu se prije nego što vam kazna dođe, – poslije vam niko neće u pomoć priskočiti. I slijedite ono najljepše, ono što vam Gospodar vaš objavljuje, prije nego što vam iznenada kazna dođe, za čiji dolazak nećete znati. (Ez-Zumer, 53-55)

Da bi pokajanje bilo ispravno, moraju se ispuniti četiri kriterija:

- 1) Priznanje da je djelo za koje se kajete loše;
- 2) Momentalni prestanak činjenja tog grijeha;
- 3) Čvrsto odlučiti da se nikada nećete vratiti tom grijehu;
- 4) Nadoknaditi dug ili tuđe uzurpirano pravo.

Odgovori na zablude hindusa

I

Idol je potreban radi koncentracije u molitvi. Hindu učenjaci se slažu da Vede i druge svete knjige hindusa zabranjuju idopoklonstvo. Ali, pošto se ljudski um ne može odmah koncentrirati na molitvu, poželjno je imati nekog kipa za molitvu. Nakon što um dostigne određeni nivo koncentracije, kip više nije potreban.

Koncentracija kod muslimana

Muslimani su dostigli najviši nivo predanosti molitvi. Ukoliko je za punu predanost uma obožavanju Boga neophodan kip, onda smo mi muslimani već dostigli najviši nivo obožavanja, pošto obožavamo Allaha, dž.š., a nije nam potreban nikakav posrednik niti kip.

Djeca pitaju zašto grmi

Dok sam razgovarao sa Swamijem u Islamskoj istraživačkoj organizaciji, rekao mi je:

“Djeca nas pitaju: ‘Zašto se na nebu čuje grmljavina?’, a mi odgovaramo: ‘Aae ma chakki pees rahi hai!’ – tj. vaša baka nešto škripi po nebeskom podu. To je zato što su djeca previše mala da bi to razumjela. Isto tako, u početnoj fazi koncentracije, ljudima je potreban kip, idol.”

Mi, u islamu, ne vjerujemo u laž, makar bila laž iz nužde. Ja svom djetetu nikada ne bih rekao takvu laž. Kada pođe u školu i kada mu učitelj objasni da grmljavina nastaje zbog širenja prebrzo zagrijanog vazduha, dijete će prvo pomisliti da ga učitelj laže, a kasnije, kada se uvjeri da je to istina, oca smatrati lažovom. Ukoliko osjećate da dijete ne može razumjeti neke činjenice, potrudite se da mu date prostije objašnjenje umjesto da se služite lažima i fiktivnim objašnjenjima. Ako ni sami ne znate odgovor, morate

biti hrabri i reći: "Ne znam." Današnja djeca nisu zadovoljna ovakvim odgovorom. Ako bih mom sinu odgovorio da ne znam, on bi me upitao: "Oče, zašto ne znaš?" To će me natjerati da lično potražim odgovor, da se educiram i da mu poslije toga pružim odgovarajuće objašnjenje.

$$2+2=4$$

Neki punditi, dok me pokušavaju ubijediti u ispravnost idopoklonstva, kažu: "Hindusima početnicima se preporučuje da koncentraciju izgrade tako što će se moliti Bogu obraćajući se nekom od kipova. Međutim, kada hindus izgradi ličnost i položi sve religijske ispite, više mu nije potreban nikakav kip ili idol."

Morate zapamtiti nešto veoma važno: niko ne može napredovati ukoliko nije izgradio i naučio fundamente predmetâ kojima se bavi. Učitelj, još u prvom razredu osnovne škole, uči đake da je $2+2=4$. Bez obzira da li će to dijete nekada upisati fakultet ili postati doktor nauka, fundamentalne istine matematike, koje je saznao još u prvom razredu, nikad se ne mijenjaju! Možda će na fakultetu proučavati algebru, trigonometriju i algoritme, ali osnove sabiranja niko ne može osporiti. Ako učitelj u prvom razredu osnovne škole bude nepravilno učio djecu, pod izgovorom da su ona mala kako bi to razumjela, šta možete očekivati od te djece u budućnosti?!

Fundamentalna činjenica koja se kroz Vede proteže u vezi Boga glasi: *Ne možeš zamisliti sliku Boga! Ništa Mu nije slično!* Kako, onda, hindu učenjaci, iako znaju ovu istinu, mogu šutjeti o tome i mirno posmatrati pogrešnu praksu običnog naroda?!

Da li ćete prvačićima objašnjavati da $2+2$ nije 4, već 5 ili 6, a reći im istinu tek kada završe školu? Naravno da ne! Ne samo to, već ako dijete pogriješi, ispraviti ćete ga i reći mu da je $2+2=4$; nećete čekati da završi školu pa da mu to kažete. Ako ga tada ne ispravite, uništiti ćete mu budućnost!

II

Voda se u raznim jezicima različito naziva. U engleskom jeziku se kaže *water*, u hindu *paani*, a u tamilu *tanni*. Isto tako, Bog ima nekoliko imena: Allah, Ram, Isus i tako dalje. Zar ovo nije isti primjer?

Allahu pripadaju najljepša imena

Uzvišeni Allah kaže u suri El-Isra:

Reci: "Zovite: 'Allah' ili zovite: 'Milostivi', a kako god Ga budete zvali, Njegova su imena najljepša." (El-Isra', 110)

Možete Allaha zvati kojim hoćete imenom, pod uvjetom da je to ime lijepo, da ne pruža nikakvu sliku o Njemu i da odslikava svojstvo koje samo Allah posjeduje.

Nešto što nije voda ne može se nazvati vodom

Istina je da voda ima različita imena u različitim jezicima, ali ne možete nešto što nije voda nazvati vodom. Možete reći *water* na engleskom, *paani* na hindu, *tanni* na tamilskom, *ma'un* na arapskom, *neer* na kannadu, *apah* na sanskritu, *jal* na huzarskom, *neeru* na telugu, *vellam* na malajskom – i to je sve voda.

Zamislite čovjeka kome prijatelj preporuči da svakog jutra popije po jednu čašu paanija. Ali ovaj ne može piti, zato što, kad god popije čašu paanija, osjeti mučninu. Kad mu tražite da opiše to što pije, on kaže da ima odvratni ukus i da je žute boje. Odmah ćete shvatiti da to što on naziva paani nije voda, već urin! Možete vodu nazvati različitim imenima, ali ne možete različite stvari nazivati vodom.

Ljudi će reći da ovaj primjer nije realan, jer će i neznalica primjetiti razliku između vode i urina. Samo budala ne može razlikovati urin od vode. Isto tako, čovjek koji poznaje i prihvaća

ispravan koncept Boga čudi se kada vidi ljude kako ne prepoznaju razliku između istinskog Boga i lažnih božanstava.

Kako se provjerava čistoća zlata

Zlato se na hindu jeziku kaže *sona*, na engleskom *gold*, a na arapskom *zeheb*. Međutim, iako znate različite nazive za zlato, kada kupujete nakit od nekog čovjeka a on vam tvrdi da je to *sona* od 24 karata, nećete slijepo vjerovati. Najprije ćete kod zlatara provjeriti da li se zaista radi o pravom zlatu. To što je nakit žut, ne mora značiti da se radi o zlatu. Nije zlato sve što sija.

Sura Ihlas je kamen temeljac teologije

Ne možete tek tako bilo koje ime ili svojstvo pripisati Bogu, niti može biti Bog svako koga ljudi takvim okarakteriziraju. Kamen temeljac teologije, tj. nauke o Bogu, je 112. kur'anska sura koja glasi:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ
 اللَّهُ الصَّمَدُ
 لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!

Reci: "On je Allah – jedan!"

Allah je Utočište svakom!

Nije rodio i rođen nije,

i niko Mu ravan nije!" (El-Ihlas, 1-4)

Podvrgnite ih testu

Svako koga smatraju Bogom, a položi ovaj test, dostojan je da se nazove Bogom i bude obožavan.

Pretpostavimo da neki ludak kaže: "Muhammed je Bog!" (da Allah sačuva!). Hajde da Muhammeda, s.a.v.s., podvrgnemo testu sure Ihlas:

1) *Kul huwallahu ehad – Reci: "On je Allah – jedan!"*

Da li je Muhammed jedan jedini? Ne! Niti je jedini čovjek, niti jedini poslanik. Prije njega je bilo mnogo poslanika.

2) *Allabus-samed – Allah je utočište svakom!*

Poznato je da je Muhammed, s.a.v.s., prošao kroz mnoga iskušenja. Iako je bio najveći Božiji poslanik, nije bio vječan; umro je u 63. godini života u Medini.

3) *Lem jelid we lem juled – Nije rodio i rođen nije.*

Znamo da je Muhammed, s.a.v.s., rođen u Meki, roditelji su mu Abdullah i Amina. Čak je imao i nekoliko djece.

4) *We lem jekun lehu kufuwen ehad – I niko Mu ravan nije."*

Muslimani širom svijeta vole Allahovog Poslanika, s.a.v.s., i trude se slijediti svaki njegov postupak. Međutim, na svijetu ne možete naći ni jednog muslimana koji će pri čistoj svijesti tvrditi je Muhammed Bog. Temelj islamskog vjerovanja je *La ilahe illallah, Muhammedur-resulullah – Nema božanstva osim Allaha, a Muhammed je Allahov poslanik*. Ova formula se ponavlja pet puta dnevno, tokom učenja ezana, tako da se muslimani svakodnevno podsjećaju na značaj Allahovog Poslanika. Ali, iako ga poštuju i slijede u svemu, ne obožavaju ga. Muhammed je samo Božiji poslanik.

Provjerite ono što obožavate

Sada, kada smo objasnili kako koristiti kamen temeljac teologije, vaša je dužnost podvrgnuti testu provjere božanstvo koje obožavate i utvrditi da li je ispravno ili lažno.

III

Hinduizam je najstarija od svih religija, pa je zato najčistija, najbolja i najpouzdanija religija na svijetu.

Islam je najstarija vjera

Hinduizam nije najstarija religija. Islam je najstarija religija na svijetu. Mnogi ljudi su u zabludi kada kažu da je islam star 1400 godina i da je Muhammed osnivač islama. Islam postoji od pamtivyjeka, od kada je ljudska noga kročila na Zemlju. Muhammed, s.a.v.s., nije osnivač islama, već posljednji i konačni Allahov poslanik.

Najstarija vjera ne mora biti najčistija

Ne može se samo na osnovu toga što je neka religija najstarija donositi zaključak da je ona autentična. To je isto kao kad bi neko rekao da je čistija voda koju je tri mjeseca držao u otvorenoj čaši, i to u nečistoj okolini, od svježje vode koja se nalazi u čistoj čaši.

Ni najmlađa vjera ne mora biti najčistija

S druge strane, ne može se za religiju tvrditi da je najčistija i autentična samo na osnovu toga što je najmlađa. Destilirana voda čuvana u flaši nekoliko mjeseci čistija je od vode koja je upravo zahvaćena iz mora.

Kriterij autentičnosti

Da bi se za neku religiju tvrdilo kako je čista i autentična, njeni sveti spisi ne smiju imati naknadno ubačenih tekstova, dodataka, nedostataka, niti revizija. Osim toga, sveti spisi moraju biti čista Božija objava. Kur'an je jedina religijska knjiga na svijetu koja je u potpunosti sačuvala sadržaj i formu. Svete knjige svih drugih religija su doživjele znatne promjene, dodavanja, brisanja, revizije i interpolacije. Časni Kur'an je od početka čuvan

u glavama mnogih ljudi, a i danas ga na desetine hiljada ljudi zna napamet. On je ostao očuvan i netaknut do današnjih dana. Uporedite Mushaf ukoričen u vrijeme trećeg halife, Osmana, r.a., koji se i danas čuva u muzeju u Turskoj, s današnjim mushafima, i vidjet ćete da su potpuno isti.

Uzvišeni Allah je dao obećanje:

Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i zaista ćemo Mi nad njim bdjeti. (El-Hidžr, 9)

Najstarija vjera ne mora biti najbolja

Samo zato što je neka religija najstarija, ne mora značiti da je najbolja. To je isto kao kad bi neko rekao da je automobil s kraja 19. vijeka bolji od Tojote iz 21. vijeka samo zato što je stariji. Ljudi bi ga smatrali ludakom, jer smatra da je bolji stari automobil koji se pali pomoću kurble od Tojote koja se pali ključem ili kodiranom karticom.

Ni najmlađa vjera ne mora biti najbolja

S druge strane, ne možete reći za neku religiju da je najbolja samo zato što je najmlađa ili se kasnije pojavila. To je isto kao kad bi neko rekao da je njegov Suzuki od 800 ccm bolji od Mercedesa 500 SEL od 5000 ccm samo zato što je Suzuki noviji. Da biste uporedili dva automobila, morate utvrditi razliku njihovih cilindara, tovarnog prostora, brzinu, performanse, kvalitet opreme, komfor, i druge reference.

Najbolja religija je ona koja ima rješenja za sve probleme

Da biste za neku religiju mogli reći da je najbolja, ona mora imati rješenje za svaki problem čovječanstva. To mora biti religija istine i mora biti prikladna svim ljudima u svakom vremenu. Islam je jedina religija koja ima rješenje za svaki problem čovječanstva: problem alkoholozima, problem zlostavljanja žena, problem krađe, problem rasizma, i druge.

Islam je vjera istine, njegovi propisi su kompatibilni u svakom vremenu i prostoru. Kur'an je jedina knjiga na svijetu koja

je svoju autentičnost i božansko porijeklo sama dokazala: u doba poezije, bio je nenadmašan po književnom stilu; u doba nauke i tehnologije, ide ispred najnovijih naučnih činjenica. Islam nije ljudsko djelo, već religija objavljena direktno od Boga. Jedina vjera koja vas može voditi Božijim putem je islam.

IV

Ako je Allah najpodesnije Božije ime, zašto se ne spominje u drugim religijskim knjigama?

U svetim knjigama skoro svih većih religija nalazi se riječ *Allah* kao jedno od Božijih imena.

Elohim, El, Elah, Alah

U Bibliji, na originalnom hebrejskom jeziku, često se spominje riječ *Elohim* kao Božije ime. Nastavak *-im* je plural poštivanja. U Bibliji na engleskom jeziku, s komentarama i revizijom svećenika C.I. Scofielda, stoji *Elah*. Riječ *Elah* se alternativno piše kao *Alah*. Razlika je u pisanju slova *L*. Muslimani riječ *Allah* pišu s geminacijom, dok je svećenik Scofield piše s jednim *L*, ali je čita kao *Elah*. Hebrejski i arapski jezik su jako srodni, pa se zato mora čitati kao *Allah*, a ne kao *Elah*.

Dok sam išao u školu, učio sam da se riječ *DO* čita kao *du*, da se riječ *TO* čita kao *tu*, ali da se riječ *GO* ne čita kao *gu*, već kao *go*. Ako pitate: "Zašto je to tako?", odgovorit će vam: "To je njihov jezik!" Ako sam želio položiti, morao sam riječi izgovarati kako se izgovaraju, a ne kako se pišu. Isto tako, ispravan izgovor riječi *ALLAH* nije *Elah*, već *Allah*!

Isus je zapomagao Allah, Allah!

Isus je glasno, plačljivim glasom, zapomagao: *Elaj Elaj, lama sabahani?*, što znači: "Bože moj, Bože moj, zašto si me napustio?" Da li vam ovo zvuči kao: "Jahve, Javhe, zašto si me ostavio?" Da li vam zvuči kao: "Abba, Abba, zašto si me ostavio?" Naravno da ne! Arapski i hebrejski jezik su srodni. Kada ovu rečenicu prevedete na arapski, ona zvuči ovako: *Allah, Allah, lima terekteni?* Zar nije slično?

Ova Isusova rečenica je sačuvana na originalnom jeziku u svim verzijama Biblije. Biblija je prevedena na preko 2.000 jezika

i dijalekata. U svakoj Bibliji, na svakom jeziku, nalazi se riječ *Allah*.

Allah u drugim knjigama

U *sikhizmu*, jednoj od indijskih religija, Gurananak Sahib naziva Boga imenom *Allah*.

Čak je i u *Rig Vedi*, jednoj od najsvetijih hindu knjiga, jedno od Božijih svojstava *Allah*. To svojstvo je spomenuto u *Rig Vedi*, II knjiga, prva himna, 2. stih.

Postoji mnogo *Upanišada* (jedna od svetih hindu knjiga), a jedan od njih se zove *Allo Upanišad*, u kome se riječ *Allah* spominje nekoliko puta, kao jedno od Božijih imena.

V

Kremiranje (spaljivanje) mrtvih tijela je bolje od ukopavanja.
Zašto muslimani zakopavaju umrle?

Komponente ljudskog organizma su prisutne u tlu

Osnovni hemijski elementi koji se nalaze u čovjekovom tijelu nalaze se u većoj ili manjoj mjeri u obliku jedinjenja i supstanci u zemlji. Stoga je i naučno opravdano i logičnije da se mrtvo tijelo sahrani u zemlju, jer će se tako brže razložiti.

Nema zagađivanja

Spaljivanje (kremiranje) mrtvih tijela vodi zagađenju atmosfere, čime se ugrožava zdravlje ljudi i životinja. Sahranjivanje mrtvih tijela ne dovodi ni do kakvog zagađenja.

Okolna zemlja postaje plodna

Da bi se kremiralo mrtvo tijelo, nekoliko drva mora biti posiječeno, čime se reduciraju zelene površine i ugrožava ekološka ravnoteža. Međutim, kad se mrtvo tijelo sahrani, ne samo da se drveće sačuva već i tlo u okolini groba postaje plodno.

Ekonomski razlozi

Za kremiranje tijela je potrebna ogromna količina drva, što je veoma skupo. Samo u Indiji se na milijarde rupija² godišnje utroši za kremiranje tijela. Sahranjivanje je vrlo jeftino, jedva da košta nekoliko rupija.

Sahranjivanje više tijela na istom mjestu

Drvo se ne može ponovo iskoristiti za spaljivanje drugog tijela, jer je već pretvoreno u dim i pepeo. Međutim, ista zemlja

² rupija – indijska valuta.

se može i više puta iskoristiti za ukopavanje tijela, nakon što se prethodno ukopana razlože i pomiješaju s tlom.

VI

Udate Indijke stavljaju bindi na čelo i oblače mangalsutru.
Zašto udate muslimanke nisu ničim obilježene?

Bindi ili tika

Riječ *bindi* je izvedena od riječi *bindu*, što znači *tačka*. To je, uglavnom, crvena tačka od cinobera koju Indijke nose na čelu. Bindi ili tika je simbol *Parvatija* i, po vjerovanju hindusa, štiti bračne drugove. Pošto je bindi, po tradiciji, simbol braka, nose ga udate žene.

Bindi je postao modni trend

Danas je bindi postao dio mode, nose ga čak i neudate Indijke. Oblik bindija više nije ograničen samo na tačku, već ga ima u raznim oblicima: oval, srce, zvijezda i dr. Dostupan je, čak, i u različitim bojama i nijansama: plava, zelena, žuta, narandžasta i dr. Materijal od koga se pravi više ne mora biti cinober, već obojeni filc, te drugi materijali. Osim toga, radi se u kombinaciji s drugim, svjetlucavim materijalima.

Mangalsutra

Riječ *mangalsutra* znači *nit dobra*. To je ogrlica koju nose isključivo udate Indijke kao simbol braka. Sastavljena je od dva niza crnih zrnaca s privjeskom od zlata. Za crnu brojanicu se vjeruje da donosi zaštitu od zlih duhova. Mangalsutra, po vjerovanju hindusa, čuva ženin brak i život njenog muža.

U južnoj Indiji, mangalsutra se zove *tali* i nosi se u obliku zlatnog privjeska svezanog za svileni konac ili zlatni lanac.

Udata Indijka nikada ne smije skinuti mangalsutru. Skida je jedino kada postane udovica.

Allah je zaštitnik

Naš Stvoritelj, Uzvišeni Allah, je najbolji zaštitnik ljudi. Ne treba nam nikakva crvena tačka, niti crna brojanica da nas štiti od zla. U Časnom Kur'anu stoji:

Reci: "Zar da za zaštitnika uzmem nekog drugog osim Allaha, Stvoritelja nebesa i Zemlje? On brani, a Njega niko ne brani!" Reci: "Meni je naređeno da budem prvi među onima koji se pokoravaju" – i "Nikako ne budi od onih koji Mu druge ravnim smatraju!" (El-En'am, 14)

Na nekoliko mjesta u Kur'anu se ponavlja ova poruka:

Samo je Allah zaštitnik vaš i On je najbolji pomagač. (Ali Imran, 150)

Nošenje bindija i mangalsutre dokazuje nedostatak vjere u Boga i nepouzdanje u Njegovu zaštitu.

Suprotno islamskim principima oblačenja

Bindi i mangalsutra su znaci po kojima se prepoznaju Indijke koje pripadaju hinduizmu. Islamski kodeks oblačenja ne dozvoljava muslimanima da nose bilo kakav simbol ili znak koji je vezan isključivo za određenu grupu nemuslimana.

Ni udate ni neudate ne smiju biti napastvovane

Jedan moj poznanik hindus mi je pokušavao opravdati nošenje binde i mangalsutre. Rekao mi je da oni obilježavaju udatu ženu i da je tako štite od napastvovanja i maltretiranja.

Prema islamu, ni jedna žena na svijetu – bez obzira da li je udata ili ne i bez obzira da li je muslimanka ili ne – ne smije biti maltretirana.

VII

Zašto muslimani spominju ime imperatora Ekbera dok uče ezan?

Kad sam bio na konferenciji u Kereli, jedan ministar, nemusliman je održao govor neposredno prije mene. Govorio je o velikom doprinosu indijskih muslimana ukupnom progresu Indije. Zatim je dodao da je od svih indijskih kraljeva najveći bio imperator Ekber: "Nije ni čudo što muslimani spominju njegovo ime pet puta dnevno kada pozivaju na namaz." Naravno, tokom izlaganja, objasnio sam mu da je to zabluda.

Riječ *Ekber* u ezanu nema nikakve veze sa imperatorom Ekberom

Riječ *Ekber*, koja se spominje u ezanu kojim se muslimani pozivaju na namaz, nema nikakve veze s indijskim imperatorom Ekberom. Ezan je definiran mnogo vijekova prije imperatora Ekbera.

Ekber znači *najveći*

Arapska riječ *ekber* znači *najveći*. Kada kažemo *Allahu ekber*, to znači *Allah je najveći*, čime proklamiramo Allahovu veličinu i svemoć i pozivamo ljude obožavanju Jednog i Jedinog Boga, Allaha, dž.š., Koji je Najveći.

VIII

Pošto muslimani u Indiji insistiraju da odvojeno sprovode islamske zakone kojima nije potrebna izvršna vlast, zašto ne insistiraju i na implementaciji islamskog krivičnog prava unutar muslimanske zajednice? Na primjer, implementacija zakona po kome se pljačkašu odsijeca šaka.

Islamski zakon o međuljudskim odnosima

Ova oblast šerijata bavi se pojedincem i ljudima u njegovom najužem okruženju, kao što su islamsko bračno pravo, nasljedno pravo, i drugi. To su zakoni koji su prihvaćeni od svih članova određene grupe. Ovdje se ne uključuju kazneno pravo i mehanizmi izvršne vlasti.

Indija je sekularna zemlja

Moralni principi i shvaćanja međuljudskih odnosa se razlikuju od zemlje do zemlje. Pošto je Indija sekularna zemlja u kojoj vlada demokratija, raznim grupama ljudi je dozvoljeno sprovoditi moralne norme i zakone koji se tiču njihovih međusobnih odnosa.

Islamski principi su najbolji

Od svih zakona koji postoje u bilo kojem društvu na svijetu, islamski zakon o međuljudskim odnosima je najbolji. To je zakon koji donosi najbolje rezultate. Muslimani u Indiji preferiraju islamske norme zbog svog vjerovanja, između ostalog.

Krivično pravo

Krivično pravo čini skup zakona i normi vezanih za kriminal i sve što direktno pogađa društvo, kao što su ubistvo, pljačka, silovanje i dr.

Krivično pravo mora biti isto za sve

U svakoj državi na svijetu, krivično i kazneno pravo moraju biti potpuno isti za sve grupe ljudi. Nemoguće je da se dva zakona

sprovode paralelno. Na primjer, ako se dokaže da je neko počinio krađu, mora mu se odsjeći šaka. Međutim, ova kazna nije predviđena u hinduizmu. Ako hindus opljačka muslimana, kako ćete ga kazniti? Muslimani žele da se pljačkašu odsječe šaka, dok se hindusi ne slažu s tim...

Islamski zakon moraju slijediti i muslimani i nemuslimani

Čak i da muslimani u Indiji pristanu da im se sudi po šerijatu, ukoliko počine neki zločin, to ne bi bilo praktično. Ukoliko, na primjer, nemusliman lažno optuži muslimana za krađu, pa se kasnije utvrdi da je lagao, prema islamskom zakonu mora biti kažnjen sa osamdeset udaraca bičem zato što je lažno svjedočio. Međutim, po hindu zakonu, za lažno svjedočenje se ne snose nikakve posljedice. Zato, ako bi u Indiji svako slijedio zakon svoje religije, hindus vrlo lahko i bez posljedica može lažno svjedočiti.

S druge strane, ako su i kradljivac i lažni svjedok hindusi, velika popustljivost njihovog vjerskog zakona će ih samo podstaći da ustraju u nedjelima.

Muslimani preferiraju da svi ljudi slijede islamski zakon

Mi muslimani Indije bismo bili najsretniji kada bi se islamsko kazneno pravo sprovodilo nad svima. Samo tako bi se drastično smanjio broj krađa, a osamdeset udaraca bičem za lažno svjedočenje bi natjeralo ljude da govore istinu...

Islamsko kazneno pravo je najpraktičnije

Islam, osim što odvraća od zla, daje i rješenja pomoću kojih ćemo suzbiti zlo. Na primjer: silovatelju slijedi smrtna kazna, a pljačkašu se odsijeca šaka. Kazne za kriminalce su tako žestoke da će svaki potencijalni kriminalac stotinu puta razmisliti hoće li počiniti ono što je naumio i na kraju će, najvjerojatnije, odustati.

Da bi se stopa kriminala u Indiji smanjila ili zaustavila, jedino rješenje je islamsko kazneno pravo.

IX

Ako je, prema Kur'anu, svaki narod imao svog poslanika, koji poslanik je došao u Indiju? Zašto ne bismo mogli Krišnu i Rama smatrati Božijim poslanicima?

Poslanici su dolazili svakom narodu

Časni Kur'an u 24. ajetu sure Fatir kaže:

Mi smo te poslali s Istinom da radosne vijesti donosiš i da opominješ; a nije bilo naroda kome nije došao onaj koji ga je opominjao.

Ista poruka se ponavlja u 7. ajetu sure Er-Ra'd:

A oni koji ne vjeruju govore: "Zašto mu Gospodar njegov ne pošalje čudo?" Tvoje je da opominješ, a svaki narod je imao onoga ko ga je na Pravi put upućivao.

Samo neki poslanici su spomenuti u Kur'anu

Uzvišeni Allah kaže u Kur'anu:

...i poslanicima o kojima smo ti prije kazivali i poslanicima o kojima ti nismo kazivali – a Allah je sigurno s Musaom razgovarao... (En-Nisa', 164)

Također, u suri Gafir stoji:

I prije tebe smo poslanike slali, o nekima od njih smo ti kazivali, a o nekima ti nismo kazivali. (Gafir, 78)

Poslanici u Kur'anu

U Kur'anu se po imenu spominje samo 25 Božijih poslanika, među kojima su: Nuh, Ibrahim, Musa, Isa i Muhammed, neka je na sve njih mir.

Prema hadisu Muhammeda, s.a.v.s., preko 124.000 vjerovjesnika je poslato ljudima. Svi Božiji poslanici prije Muhammeda, s.a.v.s., poslani su samo svom narodu; njihova objava je važila samo u toku određenog vremenskog perioda.

I poučit će ga (Isaa, a.s.) pismu i mudrosti, i Tevratu i Indžilu,

i poslati kao poslanika sinovima Israilovim... (Ali Imran, 48-49)

Muhammed je posljednji Božiji poslanik

Posljednji i konačni Allahov poslanik je Muhammed, s.a.v.s. Poslije njega, neće više biti poslanika. Uzvišeni Allah kaže:

Muhammed nije roditelj nijednom od vaših ljudi, nego je Allahov poslanik i posljednji vjerovjesnik – a Allah sve dobro zna. (El-Ahzab, 40)

Pošto je Muhammed, s.a.v.s., posljednji Božiji poslanik, on nije bio poslat samo određenom narodu, tj. Arapima, već cijelom čovječanstvu. Uzvišeni Allah kaže:

...a tebe smo (Muhammede) samo kao milost svjetovima poslali. (El-Enbija', 107)

Ista poruka se ponavlja u suri Sebe:

Mi smo te poslali svim ljudima da radosne vijesti donosiš i da opominješ, ali većina ljudi ne zna. (Sebe', 28)

U Buharijinoj zbirci hadisa (Knjiga namaza, hadis broj 429) stoji:

Od Džabira ibn Abdullaha, r.a., se prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Svaki vjerovjesnik je poslat samo svom narodu, ali ja sam poslat svim ljudima."

Koji vjerovjesnik je poslat u Indiju

Koji Božiji vjerovjesnik je došao u Indiju? Da li Krišnu i Rama možemo smatrati Božijim poslanicima? Ni Kur'an ni vjerodostojni hadisi ništa ne govore o tome ko je bio Allahov poslanik u Indiji. Pošto se imena Ram i Krišna nigdje ne spominju u Kur'anu i hadisu, ne možemo sa sigurnošću tvrditi da li su oni bili Božiji poslanici ili ne.

Neki muslimani, naročito muslimanski političari u Indiji, koji se pokušavaju dodvoravati hindusima, kažu: "Ram, alejhis-salam", tj. Ram, neka je na njega mir!

Ovo je potpuno pogrešno! Ne postoji ni jedan vjerodostojan dokaz da su Ram i Krišna bili Božiji poslanici. U svakom slučaju, možda su oni bili Božiji poslanici, ali nemamo dokaz za to.

Koga moramo slijediti

Čak i da su Ram i Krišna zaista bili Božiji poslanici, mi danas moramo slijediti isključivo posljednjeg Božijeg poslanika, Muhameda, s.a.v.s. Makar i da su oni bili Božiji poslanici, njihova objava je bila namijenjena određenoj grupi ljudi u datom vremenu. Danas, svaki čovjek na planeti Zemlji, uključujući i Indiju, mora slijediti posljednjeg i konačnog Božijeg poslanika, Muhameda, s.a.v.s.

X

Ako je, po vašem mišljenju, Bog objavljivao knjige u svakom vremenu, koja je knjiga objavljena u Indiji? Neke hindu knjige, pogotovu Vede, moraju biti Božije!

Allah je slao objave u svakom vremenu. Časni Kur'an kaže u suri Er-Ra'd u 38. ajetu:

I nijedan poslanik nije donio ni jedno čudo sobom, već Allahovom voljom. Svako doba imalo je Knjigu...

Objave koje su spomenute u Kur'anu

Kur'an po imenu spominje samo četiri Allahove knjige: Tevrat, Zebur, Indžil i Kur'an.

Tevrat je objava koja je data Musau (Mojsiju), a.s. Zebur je objava data Davudu (Davidu), a.s. Indžil je dat Isau (Isusu), a.s. Kur'an je posljednja i konačna Allahova objava, posljednjem i konačnom Allahovom poslaniku – Muhammedu, s.a.v.s. Kur'an spominje i suhufe (stranice) date Ibrahimu i Musau, a.s.

Namjena prijašnjih objava

Sve objave prije Kur'ana su bile namijenjene samo određenoj grupi ljudi; rok trajanja im je bio ograničen. Pošto je Kur'an posljednja Božija objava, on nije namijenjen određenoj grupi ljudi, već kao uputa cijelom čovječanstvu. Časni Kur'an kaže:

Elif-lam-ra. Knjigu ti objavljujemo zato da ljude, voljom njihova Gospodara, izvedeš iz tmina na svjetlo, na put Silnoga i Hvaljenoga. (Ibrahim, 1)

Ovo je obznana ljudima i da njome budu opomenuti i da znaju da je samo On jedan Bog, i da razumom obdareni prime pouku! (Ibrahim, 52)

U mjesecu ramazanu počelo je objavljivanje Kur'ana, koji je putokaz ljudima i jasan dokaz Pravog puta i razlikovanje dobra od zla. (El-Bekara, 185)

Mi ti objavljujemo Knjigu zbog svih ljudi – samu istinu; onaj ko bude išao Pravim putem sebi će koristiti, a onaj ko bude išao stranputicom – sebi će nauditi, ti nisi njima tutor. (Ez-Zumer, 41)

Koja je knjiga objavljena u Indiji

Postavlja se pitanje: koja Božija knjiga je objavljena u Indiji i da li Vede i neke druge svete knjige hindusa možemo smatrati Božijim knjigama? Ne postoji ni jedan kur'anski ajet, niti vjerodostojan hadis koji spominje ime objave koja je došla u Indiju. Pošto se Vede i ostale hindu knjige nigdje ne spominju u islamskim izvorima, ne možemo reći da su one objavljene od Boga. Moguće je da su to bile Božije objave, ali su ih ljudi kasnije znatno izmijenili; ništa ne smijemo sa sigurnošću tvrditi.

Moramo slijediti samo Kur'an

Čak i da su Vede nekada bile dio Božije objave, ipak su bile namijenjene samo određenom narodu i vremenski ograničene. Danas svi ljudi svijeta, samim tim i Indijci, moraju slijediti isključivo posljednju Božiju objavu, Časni Kur'an. Pošto prijašnje objave nisu bile univerzalne, Uzvišeni Allah ih nije sačuvao od oštećenja. Ni jedna jedina od svih svetih knjiga hindusa nije zadržala originalni oblik, sadržaj i vjerodostojnost. Kur'an je objava koja će važiti do Sudnjeg dana, Allah je obećao da će ga čuvati od oštećenja i ljudskih interpolacija. Uzvišeni Allah kaže u Kur'anu:

Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i zaista ćemo Mi nad njim bdjeti. (El-Hidžr, 9)

Odgovori na zablude kršćanskih misionara

I

Muhammed je prepisao Kur'an iz Biblije.

Mnogi kršćanski misionari šire zabludu da Muhammed, s.a.v.s., nije bio samo autor Kur'ana već ga je krao i kopirao stihove i ideje iz drugih filozofskih i religijskih knjiga.

Pučavao ga je rimski kovač

Neki pagani su optužili Vjerovjesnika, s.a.v.s., da je učio Kur'an od rimskog kovača koji je bio kršćanin i živio u predgrađu Meke. Vjerovjesnik je često odlazio kod njega i posmatrao ga kako radi. Jedan kur'anski ajet vrlo jasno odbacuje ove optužbe:

Mi dobro znamo da oni govore: "Pučava ga jedan čovjek!" Jezik onoga zbog koga oni krivo govore je jezik tuđina, a ovaj Kur'an je na jasnom arapskom jeziku. (En-Nahl, 103)

Kako je neko ko je bio stranac, govorio stranim jezikom i vrlo slabo poznavao arapski jezik mogao biti autor tako nenadmašnog djela kao što je Časni Kur'an, na čistom arapskom jeziku?! Vjerovati da je rimski kovač pučavao Muhammeda, s.a.v.s., Kur'anu je isto kao vjerovati da je neki kineski emigrant, koji je jedva govorio engleski jezik, pučavao Šekspira književnosti.

Pučavao ga je Hatidžin rođak

Muhammed, s.a.v.s., se vrlo rijetko susretao s jevrejskim i kršćanskim svećenicima. Najznačajniji kršćanin koga je poznao bio je slijepac Vereka ibn Nufejl, Hatidžin, r.a., rođak. Iako je bio Arap, prihvatio je kršćanstvo i bio je veoma dobro upoznat s Novim Zavjetom. Božiji Poslanik, s.a.v.s., ga je sreo samo dva puta u životu. Prvi put je to bilo prije poslaničke misije dok je Vereka obavljao molitvu kod Kabe. Tada ga je Vereka jako srdačno poljubio u čelo.

Drugi put su se sreli kad je Muhammed, s.a.v.s., nakon početka Objave, otišao vidjeti Vereku ibn Nufejla. Vereka je umro tri godine kasnije, a objava Kur'ana je trajala još 20 godina. Zato je besmisleno govoriti da je Vereka ibn Nufejl bio izvor kur'anskoga teksta.

Religijski razgovori s jevrejima i kršćanima

Istina je da je Božiji Poslanik, s.a.v.s., imao religijske razgovore s jevrejima i kršćanima, ali se to prvi put desilo u Medini 13 godina nakon početka Objave. Potpuno su izopačene tvrdnje onih koji kažu da su ga oni podučavali Kur'anu. Zapravo, on im je bio učitelj, pozivao ih je u islam. Ukazivao im je na sve devijacije njihovih dogmi. Veliki broj jevreja i kršćana je tako prihvatio islam.

Učio je Kur'an od jevreja i kršćana izvan Arabije

Pošto im je svaki od prethodnih "argumenata" propao, neki kršćanski misionari tvrde da je Muhammed, s.a.v.s., učio Kur'an od jevreja i kršćana s kojima se susretao izvan Arabije. Međutim, svi dostupni historijski izvori navode da je Božiji Poslanik, s.a.v.s., samo tri puta prije poslanstva izišao iz Meke:

- kad je imao 6 godina, pošao je s majkom u Medinu;
- između 9. i 12. godine, pridružio se amidži Ebu Talibu na putu ka Siriji;
- kad je imao 25 godina, poveo je Hatidžinu karavanu u Siriju.

Čista je imaginacija tvrditi da je Kur'an rezultat navodnih razgovora s jevrejima i kršćanima nakon ova tri putovanja.

Logički dokazi

Svakodnevni život Allahovog Poslanika, s.a.v.s., je bio kao otvorena knjiga. Svi su znali gdje se nalazi, u svakom momentu. Čak je došla Objava od Allaha u kojoj se od vjernika taži da ne ugrožavaju Poslanikovu privatnost u njegovoj kući. Da je Poslanik imao nekog čovjeka koji ga je poučavao kur'asnom tekstu, on to ne bi mogao dugo sakriti.

Najugledniji Kurejšije koji su prihvatili islam bili su veoma obrazovani i inteligentni ljudi. Da je nešto bilo sumnjivo u vezi Poslanikovog učenja, objavljivanja Kur'ana i njegovih susreta s nepoznatim ljudima, oni bi to odmah primjetili. Njegova poslanička misija ne bi trajala pune 23 godine!

Nisu ga samo vjernici pratili u stopu, i neprijatelji su ga stalno držali na oku ne bi li našli bilo kakav dokaz o njegovim tajnim susretima s jevrejima ili kršćanima.

Nepojmljivo je da bi bilo koji čovjek prihvatio biti autor Kur'ana, prihvatiti sve nevolje kroz koje je Muhammed, a.s., prolazio, a ne tražiti nikakvo priznanje ni nagradu od ljudi.

Na osnovu historijskih činjenica i čiste logike, ne postoji ni jedan dokaz da je Časni Kur'an ljudsko djelo.

Nije znao ni čitati ni pisati

Teorija da je Muhammed, a.s., napisao Kur'an ili ga odnekud prepisao, pada u vodu samo zbog jedne historijske činjenice: on nije znao ni čitati ni pisati! Uzvišeni Allah kaže:

Ti prije nje nijednu knjigu nisi čitao, a nisi je ni desnom rukom svojom pisao; inače, posumnjali bi oni što laži govore. (El-Ankebut, 48)

Uzvišeni Allah je znao da će biti ljudi koji će sumnjati u autentičnost Časnog Kur'ana i pripisivati ga Muhammedu, s.a.v.s. Zbog toga je On, iz Svoje savršene mudrosti, odabrao da Njegov posljednji poslanik bude nepismen, kako bi otklonio i najmanju sumnju u porijeklo Časnog Kur'ana.

Optužbe njegovih neprijatelja da je Kur'an prepisivao iz drugih knjiga i preradio ga u velikom književnom stilu, možda bi imale neku težinu. Međutim, i ova beznačajna optužba je na ovaj način pobijena.

Uzvišeni Allah potvrđuje da Muhammed, a.s., nije bio pismen:

... onima koji će slijediti Poslanika, vjerovjesnika, koji neće znati ni da čita ni da piše, kojeg oni kod sebe, u Tevratu i Indžilu, zapisana nalaze, koji će od njih tražiti da čine dobra djela, a od odvratnih odvr-

ćati ih, koji će im lijepa jela dozvoliti, a ružna im zabraniti, koji će ih tereta i teškoća koje su oni imali osloboditi. Zato će oni koji budu u njega vjerovali, koji ga budu podržavali i pomagali i svjetlo po njemu poslano slijedili – postići ono što budu željeli. (El-A'raf, 157)

Proročanstvo koje se u ovom ajetu spominje nalazi se u Bibliji:

A pruži li se knjiga jednomu, koji ne zna čitati, i kaže li se: "Čitaj to!", on odgovori: "Ne mogu čitati."³

Časni Kur'an na čak četiri mjesta potvrđuje da Muhammed, s.a.v.s., nije znao ni čitati ni pisati. Osim spomenutih ajeta, o tome se govori još i u 158. ajetu sure El-A'raf i 2. ajetu sure El-Džumua.

Nije bilo Biblije na arapskom jeziku

U vrijeme Muhammeda, s.a.v.s., Biblija još nije bila prevedena na arapski jezik. Najstariji prijevod Starog Zavjeta pojavio se tek 900. godine, punih 250 godina nakon smrti Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Prijevod na arapski je uradio svećenik Saadiah Gaon.

Najstariji prijevod Novog Zavjeta na arapski jezik se pojavio tek 1616. godine, od izvjesnog Erpeniusa, oko hiljadu godina nakon smrti Allahovog Poslanika, s.a.v.s.

Sličnosti Kur'ana i Biblije

Ako postoje određene sličnosti Kur'ana i Biblije, to ne znači da je nova knjiga prepisana iz starije. Zapravo, to je samo dokaz da obje knjige imaju isti, treći izvor. Sve Božije objave imaju isto, nebesko porijeklo. Bez obzira koliko je ljudskih interpolacija ubačeno u jevrejske, kršćanske i knjige nekih drugih religija, one su u nekim dijelovima, ipak, ostale neoštećene. To je dio koji je zajednički svim tim religijama.

Istina je da između Kur'ana i Biblije postoje određene sličnosti. Ali, to nije razlog da se Muhammed, s.a.v.s., optuži za plagijat, kopiranje Biblije. Po istoj logici, sličnost između kršćanstva i judaizma se može pogrešno protumačiti: Isus (Isa), a.s.,

³ Stari Zavjet, Izaija, 29:12.

nije bio Božiji poslanik, već je ideje našao u Starom Zavjetu i prepisao ih.

Sličnosti između tih knjiga ukazuju samo na njihovo zajedničko božansko porijeklo i kontinuitet poruke monoteizma, a ne da su kasniji poslanici prepisivali knjige objavljene ranijim poslanicima.

Kada neko na ispitu prepisuje od kolege, naravno da neće navesti od koga je prepisivao. Međutim, Muhammed, a.s., je odao veliko poštovanje prijašnjim poslanicima, Časni Kur'an precizno spominje šta je kojem poslaniku objavljeno.

Muslimani vjeruju u Tevrat, Zebur, Indžil i Kur'an

Četiri Božije knjige su u Kur'anu spomenute po imenu: Tevrat, Zebur, Indžil i Kur'an. Tevrat je objavljen Musau, a.s., Zebur Davudu, a.s., a Indžil Isau, a.s. Posljednja i konačna Božija knjiga, Časni Kur'an, objavljena je konačnom i posljednjem Božijem poslaniku, Muhammedu, s.a.v.s.

Sastavni dio islama je vjerovanje u sve Božije poslanike i sve Božije objave. Međutim, pet prvih, takozvanih Mojsijevih knjiga na početku Biblije – Psalmi i Novi Zavjet (sastavljen od četiri evanđelja) – nisu Tevrat, Zebur i Indžil koje Kur'an spominje. Današnje biblijske knjige, možda, sadrže dio Božijih riječi, ali te knjige nisu precizne, očuvane i kompletne Božije objave date prijašnjim poslanicima.

Kur'an sve Božije poslanike predstavlja kao pripadnike jednog bratstva. Svi poslanici su imali istu poslaničku misiju i istu osnovnu poruku. Zbog svega toga, fundamentalna učenja svih velikih religija ne mogu biti kontradiktorna, čak i ako je između dva različita poslanika prošlo mnogo vremena. Izvor svih njihovih misija je Uzvišeni Allah. Božiji poslanici nisu odgovorni za razlike između današnjih religija; njihovi sljedbenici su krivci za zapostavljanje i zaboravljanje izvornih učenja. Ne samo to, ljudi su izvrnuli originalna učenja i izmijenili knjige koje su im objavljene. Zato se Kur'an ne može posmatrati odvojeno od prijašnjih objava i kao

konkurencija Mojsijevim i Isusovim učenjima. Naprotiv, Kur'an je došao da potvrdi, upotpuni i usavrši sve prijašnje objave.

Jedno od imena Kur'ana je "Furkan" – Rastavljač istine od neistine. Na osnovu Kur'ana, možemo odrediti šta je od prijašnjih knjiga sačuvano, šta bi moglo biti Božija riječ, a šta je ljudska interpolacija.

Naučno poređenje Kur'ana i Biblije

Čitajući Bibliju i Kur'an, pomislili biste da se u određenim stavkama potpuno slažu. Međutim, kada neke dijelove pažljivo analizirate, vidjet ćete da je razlika ogromna kao dan i noć! Samo na osnovu historijskih podataka, nekome ko je neupućen u učenja kršćanstva i islama teško je donijeti zaključak koja knjiga je autentična: Kur'an ili Biblija. No, kada određene citate iz obje knjige uporedite s ustanovljenim naučnim činjenicama, vrlo lahko ćete donijeti ispravan zaključak.

a) Stvaranje kosmosa za šest dana

Prema prvom poglavlju prve biblijske knjige Postanak, cio kosmos je stvoren za šest dana od kojih svaki traje 24 sata. Kur'an spominje stvaranje kosmosa za šest *ejjama*. Riječ *ejjam* je plural koji se koristi za dug period, poput godine. Riječ *jeum* (jednina), može značiti *dan od 24 sata*, ali može značiti i *epoha, veoma dug vremenski period*.

Kada Kur'an kaže da je univerzum stvoren za šest *dana*, misli se na veoma duge vremenske periode. Naučnici nemaju nikakav prigovor na to da je kosmos zaista mogao nastati za šest veoma dugih epoha. Kosmos je stvaran tokom mnogo milijardi godina, čime stav Biblije o stvaranju za šest običnih dana postaje kontradiktoran potvrđenim naučnim činjenicama.

b) Prvo je stvoren dan, pa onda Sunce

U Knjizi Postanka (stihovi 3-5), Biblija kaže da je fenomen dana i noći stvoren prvoga dana stvaranja kosmosa. Svjetlost koja cirkulira kosmosom rezultat je kompleksnih hemijskih reakcija

na zvijezdama. Međutim, te iste zvijezde su, prema Bibliji, stvorene četvrtog dana stvaranja.⁴

Sasvim je nelogično da posljedica, tj. svjetlo, bude stvorena prvog dana, a da uzrok, tj. izvor svjetlosti (zvijezde i Sunce), bude stvoren tri dana kasnije! Osim toga, postojanje jutra i večeri kao elemenata jednoga dana bilo je moguće samo nakon stvaranja Zemlje i njene rotacije oko svoje ose i Sunca. Za razliku od Biblije, Časni Kur'an ne sadrži ni jednu rečenicu koja je protivrječna potvrđenim naučnim argumentima. Zbog toga je apsurdno tvrditi da je Muhammed, a.s., prepisivao Kur'an iz Biblije, te da je nekako odlučio izostaviti fantastične i bajkovite opise stvaranja kosmosa.

c) Stvaranje Sunca, Mjeseca i Zemlje

Biblija, u Knjizi Postanka, u stihovima 9-13, kaže da je Zemlja stvorena trećeg dana, a u stihovima 14-19 da su Sunce i Mjesec stvoreni četvrtog dana. Naučna je činjenica da su Zemlja i Mjesec bili dio Sunca, pa su se kasnije izdvojili. Zbog toga je ideja o stvaranju Zemlje prije Sunca i Mjeseca kontradiktorna potvrđenim naučnim činjenicama u vezi Sunčevog sistema.

d) Vegetacija je stvorena trećeg, a Sunce četvrtog dana

Prema Bibliji (Postanak, 1:11-13), vegetacija, biljke, drveće i voćke stvoreni su trećega, a Sunce četvrtog dana. Kako je moguće da se biljke pojave prije Sunca, i kako je moguće da opstanu bez Sunčeve svjetlosti?!

Ako je Muhammed lično napisao Kur'an, a kur'anske ideje prepisao iz Biblije, otkud je znao koje biblijske stihove preskočiti zato što sadrže katastrofalne naučne greške?! U cijelom Kur'anu ne postoji ni jedna jedina kontradiktornost naučnim činjenicama.

e) I Sunce i Mjesec emitiraju svjetlost

Biblija kaže da i Sunce i Mjesec imaju sopstvenu svjetlost. U Knjizi Postanka, 1:16, stoji:

Bog stvori dva velika svjetlila nebeska, veće, da vlada danom, i manje, da vlada noću...

⁴ Stari Zavjet, Knjiga Postanka, 1:14-19.

Savremena nauka nam kaže da Mjesec ne posjeduje vlastitu svjetlost. Ta činjenica je potvrdila ispravnost kur'anskog koncepta koji kaže da Mjesec nema sopstvenu, već samo reflektira sunčevu svjetlost. Nemoguće je da je Muhammed, a.s., čovjek koji je prije 1.400 godina živio u arabijskoj pustinji, uvidio ove greške u Bibliji, pa ih, prilikom prepisivanja u Kur'an, ispravljao.

Adam, prvi čovjek na Zemlji, živio je prije 5800 godina

Prema rodoslovlju Isusa Hrista u Bibliji, od Isusa do Abrahama i od Abrahama do Adama, ispada da je prvi čovjek, Adam (Adem, a.s.) živio prije 5.800 godina:

- 1.948 godina od Adama do Abrahama;
- Oko 1.800 između Abrahama i Isusa;
- 2.000 godina od Isusa do danas.

Ove brojke nas dodatno zbunjuju zbog činjenice da je, po jevrejskom kalendaru, trenutno 5.800. godina.

Postoji sasvim dovoljno arheoloških nalaza koji dokazuju da je ljudski rod star na desetine hiljada godina, a ne samo 5.800 godina, kao što Biblija kaže.

Kur'an, također, govori o prvom čovjeku, Ademu, a.s. Međutim, za razliku od Biblije, ne navodi nikakav datum u vezi njegovog života na Zemlji. Biblijski stav je u potpunoj suprotnosti savremenoj nauci.

Nuh i Veliki potop

Biblijski opis Velikog potopa (u 6., 7. i 8. poglavlju Knjige Postanka), sugerira da je poplava zahvatila cio svijet i uništila sve na Zemlji, osim onoga što je bilo na Nuhovoj barci. U opisu se navodi da se potop desio 1.656 godina nakon stvaranja Adama ili 292 godine prije Abrahama, u vrijeme kad je Noa (Nuh, a.s.) imao 600 godina. To znači da se potop desio u 22. ili 21. vijeku prije nove ere.

Biblijska priča o Velikom potopu je u ogromnoj kontradikciji s naučnim činjenicama i arheološkim nalazima. U vrijeme kada se, prema Bibliji, desio Veliki potop, živjela je 11. dinastija u

Egiptu i 3. dinastija u Babilonu. Svi arheološki nalazi dokazuju da ni jedna od ovih civilizacija u vrijeme potopa nije doživjela prekid ili diskontinuitet. Naprotiv, ostale su potpuno netaknute. Ne postoji ni jedan dokaz da se u 22. ili 21. vijeku u ovim dinastijama desila nekakva prirodna nesreća. Biblijski opis protivrječi tome i kaže da je cio svijet bio poplavljen.

Za razliku od biblijskog, kur'anski opis potopa nije protivrječan naučnim činjenicama. Kur'an nigdje ne navodi datum ovog događaja, niti je, prema Kur'anu, cio svijet bio poplavljen, a sve živo na Zemlji uništeno. Suprotno tome, Časni Kur'an govori samo o Nuhovom narodu i kazni koja ih je zadesila.

Nelogično je tvrditi da je Muhammed, s.a.v.s., priču o potopu prepisao iz Biblije, a da je pritom ispravio naučne greške u biblijskoj verziji priče.

Priča o Mojsiju i Faraonu

Kur'anska i biblijska verzija priče o Mojsiju (Musau, a.s.) i faraonu su veoma slične. I Kur'an i Biblija navode da se faraon utopio pokušavajući se domoći Mojsija i njegovog naroda. Međutim, Časni Kur'an dodaje još jedan značajan detalj:

Danas ćemo izbaviti samo tijelo tvoje da bi bio poučan primjer onima poslije tebe', – ali mnogi ljudi su ravnodušni prema Našim poukama. (Junus, 92)

Doktor Maurice Bucaille je, nakon detaljnog istraživanja, dokazao da je Ramzes II, za kojeg se smatralo da je progonio Mojsija i njegov narod, umro mnogo ranije, dok je Mojsije još bio u Medjenu. Ramzesov sin Merneptah postao je novi faraon. On je, zapravo, faraon koji je proganjao Mojsija i koji se utopio u Crvenom moru. 1898. godine, u Dolini kraljeva u Egiptu, pronađeno je mumificirano tijelo faraona Merneptaha. Godine 1975. doktor Maurice Bucaille je zajedno s timom od nekoliko doktora zatražio dozvolu za ispitivanje mumije faraona Merneptaha. Analize su dokazale da je Merneptah najvjerojatnije umro od utapanja ili srčanog udara koji je uslijedio u momentu utapanja. Tako je ostvareno kur'ansko proročanstvo u kome se kaže da će Allah sačuvati faraonovo tijelo da bi bilo pouka kasnijim

generacijama. Njegovo tijelo se i dalje čuva u kairskom muzeju.

Ovaj kur'anski ajet je podstaknuo doktora Maurice Bucaillea da proučava Kur'an. Kasnije je napisao knjigu *Biblija, Kur'an i nauka*, i priznao da je nemoguće da je Časni Kur'an ljudsko djelo. Nakon proučavanja Kur'ana, prihvatio je islam.

Kur'an je Allahova knjiga

Svi ovi dokazi su dovoljni da se donese zaključak da Kur'an nije prepisan iz Biblije, već je Časni Kur'an *Furkan* – Rastavljač istine od neistine. Kur'an se, zbog toga, mora koristiti kao kriterij na osnovu kojeg se određuje koji se dio Biblije može smatrati Božijom riječju. Kur'an to potvrđuje u suri Es-Sedžda:

Elif-lam-mim. (Ovu) Knjigu objavljuje, u to nema sumnje, Gospodar svjetova, a oni govore: "On je izmišlja!" Ne, ona je istina od Gospodara tvoga da opominješ narod kojemu prije tebe nije došao niko da ga opominje, da bi išao pravim putem. (Es-Sedžda, 1-3)

II

U Kur'anu stoji da je Marija (Merjem) Aronova (Harunova, a.s.) sestra. Muhammed, koji je napisao Kur'an, nije znao razliku između Mirjam, Aronove sestre, i Marije, Isusove majke, iako vremenska udaljenost između njih dvije iznosi preko hiljadu godina.

Riječ *sestra* u semitskim jezicima

U Semitskim jezicima, riječ *sestra* može značiti i potomak. Ajet na koji se mislilo u spomenutom pitanju glasi:

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا
يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا

I dođe ona s njim porodici svojoj, noseći ga. "O Merjemo," – rekoše oni – "učinila si nešto nečuveno! Ej sestro Harunova, otac ti nije bio nevaljao, a ni mati tvoja nije bila nevaljalica." (Merjem, 27-28)

Kršćanski misionari tvrde da Muhammed, s.a.v.s., nije poznavao razliku između Marije, Isusove majke, i Mirjam, Harunove sestre. Vremenski razmak između njih dvije je, kao što i sami navode, preko hiljadu godina.

U arapskoj terminologiji, sestra označava, također, i ženskog potomka. Zato, kad se kaže *Ja uhte Harune – O sestro Harunova*, to zapravo znači: *O ti koja potječeš od Haruna!*

I sin znači potomak

U Evanđelju po Mateji stoji: *Rodoslovlje Isusa Krista sina Davidova...*⁵

⁵ Novi Zavjet, Evanđelje po Mateju, 1:1.

U Evandjelju po Luki stoji: *Kad je Isus započeo, imao je oko trideset godina. Držali su ga za sina Josipova. Ovaj je bio sin Heli-jev, sin Matatorv.*⁶

Fraza *Isus Hrist sin Davidov* se objašnjava tako da on nije bio stvarni, direktni Davidov sin, već njegov potomak! Dakle, i riječ sin ima značenje potomak.

⁶ Novi Zavjet, Evandjelje po Luki, 3:23.

III

Čak i Kur'an spominje, u suri *Merjem*, da je Isus Hrist umro i da je poslije toga ukrsnuo!

Šta piše u Kur'anu

U suri *Merjem* (ajet 33) stoji da je Isus rekao:

"I neka je mir nada mnom na dan kada sam se rodio i na dan kada budem umro i na dan kada budem iz mrtvih ustajao!"

Časni Kur'an kaže: ... *na dan kada budem umro*, a ne: *na dan kada ću umrijeti*. Kur'anski izraz je u futuru, a ne u perfektu. Razlika je očigledna.

Isus je živ uzdignut

Časni Kur'an kaže u suri *En-Nisa* (157-158):

...i zbog riječi njihovih: "Mi smo ubili Mesihu, Isaa, sina Merjehina, Allahova poslanika: "... A nisu ga ni ubili ni raspeli, već im se pričinilo. Oni koji su se o njemu u mišljenju razilazili, oni su sami o tome u sumnji bili; o tome nisu ništa pouzdano znali, samo su nagađali; a sigurno je da ga nisu ubili, već ga je Allah uzdigao Sebi. – a Allah je Silan i Mudar.

IV

Vaš Kur'an kaže da je Isus Kelimetullah – Riječ od Allaha i Ruhullah – Allahov duh. Ovim riječima Kur'an upućuje na Isusovu božansku prirodu.

Isa je riječ koju je Allah dao, a ne riječ u koju se Allah pretvorio

Časni Kur'an kaže u suri Ali Imran (45):

A kada meleki rekoše: "O Merjema, Allah ti javlja radosnu vijest, od Njega Riječ: ime će mu biti Mesih, Isa, sin Merjemin, bit će viđen i na ovom i na onom svijetu i jedan od Allahu bliskih..."

Iz ovog ajeta se jasno vidi šta je *Kelimetullah*. Izraz *od Njega Riječ* znači *poruka od Allaha*. Kad se za nekog kaže *Kelimetullah* – *Riječ od Allaha* misli se da je on Božiji poslanik.

Atributi po kojima su neki poslanici oslovljeni ne pripadaju samo njima

Mnogi Božiji poslanici nose različite nadimke i titule. Međutim, kada se neki Božiji poslanik oslovi nekom titulom, to ne znači da ona samo njemu pripada i da je isključivo njegovo svojstvo. Na primjer, Ibrahim (Abraham), a.s., nosi nadimak *Halilullah* – *Allahov prijatelj*. To ne znači da niko od ostalih vjerovjesnika i poslanika nije bio Allahov prijatelj. Musa, a.s., se u Kur'anu naziva *Kelimumallah* – *Onaj koji je razgovarao sa Allahom*. To ne znači da Allah nije razgovarao ni s jednim drugim poslanikom. Isto tako, kada Časni Kur'an Isaa, a.s., naziva *Kelimetullah* – *Allahova Riječ* – to ne znači da ostali Božiji poslanici nisu bili, također, *Kelimetullah*.

Jahja je, također, Allahova Riječ

Časni Kur'an naziva Jahaa, a.s., Božijom Riječju, u suri Ali Imran (38-39):

Tu Zekerijja zamoli Gospodara svoga: "Gospodaru moj," – reče – "podari mi od Sebe čestita potomka, jer se Ti, uistinu, molbi odazivaš!" I dok se on u hramu stojeći molio, meleki ga zovnuše: "Allah ti javlja radosnu vijest: rodit će ti se Jahja, koji će u Allahovu Riječ vjerovati, i koji će prvak biti, i čedan, i vjerovjesnik, potomak onih dobrih."

Isa je Rubullah – od Allaha dat Duh

Isus (Isa, a.s.) nigdje u Kur'anu nije nazvan duhom u kojeg se Allah pretvorio, već je on *Rubullah – Duh od Allaha*.

O sljedbenici Knjige, ne zastranjujte u svome vjerovanju i o Allahu govorite samo istinu! Mesih, Isa, sin Merjemin, samo je Allahov poslanik, i Riječ Njegova koju je Merjemi dostavio, i Duh od Njega; zato vjerujte u Allaha i Njegove poslanike i ne govorite: "Trojica su!" Prestanite, bolje vam je! Allah je samo jedan Bog, – hvaljen neka je On! – zar On da ima dijete?! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemlji, i Allah je dovoljan kao zaštitnik. (En-Nisa', 171)

Allahov duh je udahnut u svakog čovjeka

Izraz *Allahov duh* ne znači da je Isus bog! Uzvišeni Allah na nekoliko mjesta u Kur'anu kaže da je u ljude udahnuo dušu *od Svoga Duha*.

... i kad mu dam lik i u nj udahnem dušu, vi (meleki) mu se poklonite! (El-Hidžr, 29)

...zatim mu savršeno udove obliči i život mu udahne, – i On vam i sluh i vid i pameti daje –, a kako vi malo zahvaljujete! (Es-Sedžda, 9)

V

Kur'an nije Božija Knjiga, već sotonin rukopis!

Isto su i mekanski pagani govorili Muhammedu, s.a.v.s., optužujući ga da ne dobija objavu od Boga, već od šejtana.

On je, zaista, Kur'an plemeniti u Knjizi brižljivo čuvanoj – dodirnuti ga smiju samo oni koji su čisti – on je Objava od Gospodara svjetova. (El-Vakia, 77-80)

Knjiga brižljivo čuvana je Levhi-Mahfuz, koju mogu dodirnuti samo Mutahherun – oni koji su čisti od svih grijeha i zala. To mogu biti samo meleki. Šejtanu je apsolutno zabranjeno primaći joj se.

Pošto se šejtan ne može primaći Levhi-Mahfuzu, nema govora o tome da on može napisati ili nekom "objaviti" Časni Kur'an.

U suri Šuara (210-212) stoji: *Kur'an ne donose šejtani, nezamislivo je da to oni čine; oni to nisu kadri, oni nikako ne mogu da ga prisluškuju. (Eš-Šuara, 210-212)*

Veliki broj ljudi ima pogrešan koncept o sotonu (šejtanu). Vjeruju da sotona može uraditi skoro sve što poželi, osim neko-licine stvari koje može samo Bog. Prema njihovom shvaćanju, sotona je, po pitanju moći, samo malo niži od Boga. Pošto neki ljudi ne žele prihvatiti da je Časni Kur'an čudesna Allahova objava, kažu da je on sotonino djelo.

Da je sotona napisao Kur'an, ne bi bio spomenut u pogrdom kontekstu u tom istom Kur'anu! Na primjer, sura En-Nahl (98) kaže:

Kada hoćeš da učiš Kur'an, zatraži od Allaha zaštitu od šejtana prokletog, on doista nema nikakve vlasti nad onima koji vjeruju i koji se u Gospodara svoga pouzdaju.

Veliki broj kur'anskih ajeta daje jasne dokaze da sotona nije autor Kur'ana.

A ako šejtan pokuša da te na zlo navede, ti potraži utočište u Allaha, On uistinu sve čuje i zna. (El-A'raf, 200)

Zašto bi sotona učio sljedbenike da, kad god ih navodi na zle misli, traže utočište u Allaha, iako je sotona otvoreni Allahov neprijatelj?

O ljudi, jedite od onoga što ima na zemlji, ali samo ono što je dopušteno i što je prijatno, i ne slijedite šejtanove stope, jer vam je on neprijatelj očevitni! (El-Bekara, 168.)

O sinovi Ademovi, zar vam nisam naredio: "Ne klanjajte se šejtanu on vam je neprijatelj otvoreni..." (Ja Sin, 60.)

Šejtan je iskusan i inteligentan. Nije ni čudo da je u umove nekih ljudi ubacio ideju da je on lično autor Kur'ana. Međutim, on je u odnosu na Allaha zanemarljiv, jer samo Allah zna sve i ništa Mu nije skriveno. Allah je znao da će šejtan doći s takvom idejom, pa je onima koji proučavaju Kur'an ostavio veliki broj dokaza da je on Božija, a ne šejtanova riječ.

U Evandjelju po Marku stoji:

Ako je kraljevstvo u sebi nesložno, onda ne može opstati takvo kraljevstvo.

Ako je kuća u samoj sebi nesložna, onda ne može opstati takva kuća.

I ako sotona ustane protiv samomu sebi i nesložan je samim sobom, onda ne može opstati, nego će propasti.⁷

⁷ Novi Zavjet, Evandjelje po Marku, 3:24-26.

Kratak dodatak:

Muhammed u svetim knjigama drugih religija

... onima koji će slijediti Poslanika, vjerovjesnika, koji neće znati ni da čita ni da piše, kojeg oni kod sebe, u Tevratu i Indžilu, zapisana nalaze... (El-A'raf, 157)

PROROČANSTVO O MUHAMMEDOVOM DOLASKU U STAROM ZAVJETU

1. Ponovljeni Zakon

Bog se obratio Mojsiju u Ponovljenom Zakonu, 18:18:

Podignut ću im proroka između sabraće njihove, kao što si ti. Riječi Svoje stavit ću u usta njegova, da im kaže sve, što mu zapovjedim.

Kršćani kažu da se ovo proročanstvo odnosi na Isusa Hrista, zato što je on sličan Mojsiju. Mojsije je bio Jevrej, i Isus je bio Jevrej. Mojsije je bio poslanik, i Isus je bio poslanik.

Ako su ovo jedina dva kriterija da bi se ovo proročanstvo ispunilo, onda su svi biblijski poslanici nakon Mojsija ispunili proročanstvo – svi su bili Jevreji i proroci. To su, na primjer, David, Solomon, Ezekiel, Daniel, Hošea, Ivan Krstitelj i drugi.

Međutim, od svih poslanika najviše sličnosti imaju Mojsije (Musa, a.s.) i Muhammed, s.a.v.s:

- Obojica su imali oca i majku, Isus je rođen bez biološkog oca;⁸
- Obojica su bili oženjeni i imali su djecu, Isus se nije ženio, niti je imao djecu;
- Obojica su umrli prirodnom smrću, Isus je živ uzdignut na nebo.⁹
- Osim što su bili Božiji poslanici, i Mojsije i Muhammed, a.s., su bili vladari, i imali su ovlašćenja propisati smrtne kazne. Međutim, Isus Hrist je rekao: *Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta.*¹⁰

⁸ Kur'an, sura Ali Imran, ajeti 42-47; Evandjelje po Mateju, 1:18; Evandjelje po Luki, 1:35.

⁹ Kur'an, sura: En-Nisa', ajeti 157-158.

¹⁰ Novi Zavjet, Evandjelje po Ivanu, 18:36.

- Obojica su još za života prihvaćeni od svog naroda, dok je Isusa njegov narod odbacio: *K svojima dođe, i svoji ga ne primiše.*¹¹

- I Mojsije i Muhammed, a.s., su došli s novim zakonima, a prema Bibliji, Isus nije donio nikakav novi zakon:

*Ne mislite, da sam došao ukloniti zakon ili proroke. Nijesam došao da ih uklonim, nego da ih ispunim. Jer zaista, kažem vam: Dok stoji nebo i zemlja, neće nestati nijedne crtice slova ili točke iz zakona, dok se sve ne ispuni.*¹²

Muhammed, a.s., potječe od Mojsijeve sabraće. Arapi i Jevreji vode porijeklo od dva brata. Abraham (Ibrahim, a.s.) je imao dva sina: Ismaila i Ishaka. Arapi su Ismailovi potomci, a Jevreji Ishakovi.

Riječi Svoje stavit ću u usta njegova

Poslanik Muhammed, a.s., nije znao ni čitati ni pisati. Sve što mu je Allah objavio prenosio je usmenim putem.

*Podignut ću im proroka između sabraće njihove, kao što si ti. Riječi Svoje stavit ću u usta njegova, da im kaže sve, što mu zapovjedim.*¹³

Već u sljedećem stihu, Bog prijeti onima koji ga ne poslušaju:

*A ko ne posluša riječi Mojih, što će ih govoriti u ime Moje, toga ću Ja sam povući za to na odgovornost.*¹⁴

Muhammed, s.a.v.s., i Musa, a.s., su dobili Objavu u četrdesetoj godini života.

2. Proročanstvo u Izaiji

U biblijskoj knjizi Izaija stoji:

*A pruži li se knjiga jednomu, koji ne zna čitati, i kaže li se: "Čitaj to!", on odgovori: "Ne mogu čitati."*¹⁵

Kad je melek Džibril, a.s., naredio Muhammedu, s.a.v.s: "Ikre!" ("Čitaj!"), on je odgovorio: "Ja ne znam čitati!"

¹¹ Novi Zavjet, Evanđelje po Ivanu, 1:11.

¹² Novi Zavjet, Evanđelje po Mateju, 5:17-18.

¹³ Stari Zavjet, Ponovljeni Zakon, 18:18.

¹⁴ Stari Zavjet, Ponovljeni Zakon, 18:19.

¹⁵ Stari Zavjet, Izaija, 29:12.

3. Muhammed je spomenut po imenu

U biblijskoj knjizi *Pjesma nad pjesmama* (Solomonova pjesma), stoji:

Hikko Mamittakim we kullo Muhammadim Zehdoodeh wa Zehraee Bayna Jerusalem.

Ovo je citat na originalnom, hebrejskom jeziku. Njegov prijevod glasi:

*Usta su mu puna sladosti. Sve je na njemu ljupko. Takav je dragi moj, takav je prijatelj moj, kćeri jerusalemske!*¹⁶

U hebrejskom jeziku, nastavak *-im* se dodaje kao znak poštovanja. Zbog toga u hebrejskom citatu stoji *Muhammedim*. Englezi su u *Verziji kralja Džejmsa* preveli čak i ime Muhammed, kao *sveukupno divan*. Međutim, u Starom Zavjetu na originalnom hebrejskom jeziku, ime Muhammeda, s.a.v.s., je i dalje prisutno.

¹⁶ Stari Zavjet, Pjesma nad pjesmama, 5:16.

PROROČANSTVO O DOLASKU MUHAMMEDA U NOVOM ZAVJETU

Časni Kur'an kaže u suri Es-Saff (6):

A kada Isa, sin Merjemin, reče: "O sinovi Israilovi, ja sam vam Allahov poslanik da vam potvrdim prije mene objavljeni Tevrat i da vam donesem radosnu vijest o poslaniku čije je ime Ahmed, koji će poslije mene doći" i kad im je on donio jasne dokaze, oni rekoše: "Ovo je prava vradžbina!"

Sva proročanstva u Starom Zavjetu koja su upućena Jevrejima, prihvaćena su i od strane kršćana. Ovo su neka od proročanstava Novog Zavjeta:

1. Evanđelje po Ivanu, 14:16

I ja ću moliti Oca, i dat će vam drugoga Utješitelja, da ostane s vama do vijeka...

2. Evanđelje po Ivanu, 15:26

A kad dođe Utješitelj, koga ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji izlazi od Oca, on će svjedočiti za mene.

3. Evanđelje po Ivanu, 16:7-8

Ali ja vam istinu govorim: "Bolje je za vas, da ja idem; jer ako ne otidem, Utješitelj neće doći k vama; ako li otidem, poslat ću ga k vama. I kad on dođe, dokazat će svijetu što je grijeh, i o pravdi, i o sudu.

Riječi *Ahmed* i *Muhammed* znače onaj koji hvali ili hvaljeni. To je skoro precizan prijevod grčke riječi *Periclitos*. U spomenutim citatima iz Ivanovog Evanđelja, koristi se riječ *Paracletos*, koju su prevodioci preveli kao *Utješitelj*. Međutim, stvarno značenje riječi *Paracletos* je zauzimač, najbolji prijatelj.

Paracletos je krnji oblik riječi *Periclitos*. Isus Hrist je, zapravo, najavio Božijeg poslanika Muhammeda, s.a.v.s., po imenu Ahmed.

Neki kršćani tvrde da je Utješitelj Sveti Duh, te da se ovo proročanstvo odnosi na njega. Međutim, zaboravljaju da se u proročanstvu kaže da će Utješitelj doći samo ako Isus ode, nikako prije. Što se tiče Svetog Duha, on je, prema biblijskim kazivanjima, uvijek bio prisutan. Bio je prisutan u Elizabetinoj grobnici, kao i za vrijeme Isusovog čišćenja u rijeci Jordan. Ovo proročanstvo se ne može odnositi na bilo koga, osim na Muhammeda, s.a.v.s.

4. Evandjelje po Ivanu, 16:12-14

Još bih vam imao mnogo da kažem, ali sad ne možete podnijeti. Ali kad dođe on, Duh istine, uvest će vas u svu istinu, jer neće od sebe govoriti, nego će govoriti što čuje, i javit će vam buduće stvari. On će me proslaviti, jer će od mogega uzeti, i javit će vam.

Duh Istine na koga se odnosi ovo proročanstvo može biti samo Muhammed, s.a.v.s.

PROROČANSTVO O MUHAMMEDOVOM DOLASKU U HINDUSKIM KNJIGAMA

Bhavišja Purana

1. Bhavishya Purana, Prati Sarag Parv III, Khand 3, Adhaj 3, Šloka 5-8

Meliča (stranac), duhovni učitelj, pojavit će se sa svojim drugovima. Ime će mu biti Mohammed. Radža Bhodž, nakon što mu dodijeli velike stepene i očisti ga u Pančgaviji i Gangi,¹⁷ učinit će ga iskrenim i predanim. Ukazat će mu čast riječima: "Ukazujem ti veliko poštovanje! O ponosu čovječanstva, sine pustinje, okupio si silnu snagu protiv đavola, koji ti ne može ništa, jer si pod zaštitom!"

Obratite pažnju:

- Ime najavljenog proroka će biti Muhammed.
- Pojavit će se u pustinjskoj zemlji. To je Arabija.
- Posebno se spominju njegovi drugovi, ashabi, r.a. Ni jedan Božiji poslanik prije Muhammeda, a.s., nije imao toliki broj odanih drugova.
- Proročanstvo ga naziva "ponosom čovječanstva" (Parabatis nath). Časni Kur'an to potvrđuje:

...jer ti si (Mahammede), zaista najljepše čudi (El-Kalem, 4)

Vi u Allahovom Poslaniku imate divan uzor za onoga koji se nada Allahovoj milosti i nagradi na onom svijetu, i koji često Allaha spominje. (El-Ahzab, 21)

- Borit će se protiv đavola, tj. protiv idolopoklonstva i svih vrsta razvrata.
- Bit će sačuvan od neprijatelja.

¹⁷ Tj. očisti ga od svih grijeha.

Neki smatraju da je radža Bhodž, koji se spominje u proročanstvu, živio 500 godina nakon Muhammeda, s.a.v.s., i da je bio potomak 10. generacije radža Šalivahana. Ti ljudi zaboravljaju da nije bio samo jedan radža s imenom Bhodž. Kao što su se svi egipatski vladari zvali *faraon* i rimski imperatori *cezar*, tako su se i sve indijske radže zvale *Bhodž*. Bilo je nekoliko ljudi s titulom *radža Bhodž*, a ne samo taj jedan iz jedanaestog vijeka.

Što se tiče kupanja u *Pančgaviji* i *Gangi*, ne misli se na fizičko kupanje u tim rijekama. Kod hindusa, kupanje u tim rijekama simbolizira čišćenje duše i oslobađanje od grijeha. Time se želi reći da je Poslanik Muhammed, s.a.v.s., bio čist od grijeha.

2. Proročanstvo o Mahariši Vijasu u Bhavišja Purani, Pratisarag Parv III, Khand 3, Adhaj 3, Šloka 10-27

Zemlja Arapa je uprljana. Tamo više nema arija dharme.¹⁸ Nekada je tamo živio đavo, pa sam ga ja porazio. Ali, on sada dolazi s još većom snagom. Da bi svojim neprijateljima ukazao na Pravi put i poveo ih njime, dobro poznati Muhammed se posvetio upućivanju svojih drugova pustinjaka. O radža, ne moraš ti ići u zemlju glupavih Pišačija, već ćeš, mojom milošću, biti očišćen tu gdje jesi.

*U sred noći, jedan lukav čovjek se preruši u Pišačije, i reče radža Bhodžu: "O Radža, tvoja arija dharma je došla da prevlada sve ostale religije. Prema naredbi Išvar Parmatme, ojačat ću vjeru 'onih koji jedu meso.'" To će biti ljudi obrezani, neće imati rep na glavi, pustat će bradu, bit će revolucionari koji će učiti ezan,¹⁹ a sva lijepa jela će im biti dozvoljena. Jest ćete meso od mnogih životinja, a svinjsko meso će im biti zabranjeno. Neće se čistiti od grijeha pomoću svetog bilja, bit će časni, a svoju čast će morati braniti ratovanjem. Zbog svog otpora nevjernicima, bit će prozvani kao *musalmاني*.²⁰ Ja ću biti organizator ove religije ljudi koji jedu meso.*

Da sumiramo ovo proročanstvo:

- Grješnici čine nered po arapskoj zemlji.
- Arija dharme tamo nema.

¹⁸ Arija Dharma – vjera mira, tj. islam.

¹⁹ Ezan – islamski poziv na namaz.

²⁰ Emfaza je autorova.

- Indijski radža ne mora ići u Arabiju, pošto će čistu vjeru u Indiju donijeti *muslimani*.
- Poslanik koji će doći potvrdit će arijsku vjeru, tj. čisti monoteizam; one koji su u zabludi, pozivat će na Pravi put.
- Sljedbenici tog poslanika će biti obrezani. Neće imati repove na glavama, puštat će bradu i napraviti će veliku revoluciju.
- Učit će *ezan*. To je islamski poziv na namaz.
- Jest će samo čista jela, svinjsko meso će im biti zabranjeno. Časni Kur'an ovo potvrđuje na čak četiri mjesta: 173. ajet sure El-Bekara, 3. ajet sure El-Maida, 145. ajet sure El-En'am i 115. ajet sure En-Nahl:

On vam zabranjuje jedino strv, i krv, i svinjsko meso, i onu koja je zaklana u nečije drugo, a ne u Allahovo ime.

- Neće se čistiti svetim biljem, već će se za čast boriti protiv neprijatelja, nevjernika.
- Bit će prozvani *muslimani*.
- To će biti narod koji jede meso.

Kur'an je na nekoliko mjesta dozvolio jedenje mesa određenih životinja.

3. Proročanstvo u Bhavišja Purani, Parv III, Khand 1, Adhaj 3, Šloka 21-23

Nered i razvrat su zavladaali u nekoliko svetih gradova Kašije. Indiju su naselili Rakše, Šaburi, Bhili i drugi loši ljudi. Sljedbenici maliča dbarme²¹ su hrabri ljudi. Najljepše osobine naći ćeš kod muslimana. Sve vrste mudrosti su sakupljene u zemlji monoteizma. Vjera mira (islam) će zavladatai Indijom i njenim ostrvima. Sad, pošto znaš ove stvari, slavi ime svoga Gospodara!

Časni Kur'an potvrđuje ovo proročanstvo u surama Et-Tevba (33) i Saff:

On je poslao Poslanika Svoga s uputstvom i pravom vjerom da bi je izdigao iznad ostalih vjera, makar ne bilo po volji mnogobošcima. (Et-Tevba, 33)

²¹ Znači, islama. Emfaza je autorova.

Ista poruka se ponavlja i u suri Feth (28), s dodatkom: *A Allah je dovoljan Svjedok!* (El-Feth, 28)

ADHARVA VEDA

Neka poglavlja 20. knjige Adharva Vede su poznata kao *Kuntap Sukta*. Značenje tog izraza je *poruka mira i sigurnosti*. Prevedeno na arapski jezik, to je islam.

Kuntap, također, znači nešto skriveno u abdomenu. Ovo ime su, vjerovatno, dobile zbog toga što je stvarno značenje tih poglavlja skriveno, ostavljeno da se otkrije tek u budućnosti.

Glavne tačke spomenute u *Kuntap Suktima* su sljedeće:

Mantra 1: On je *Narašansa* – Hvaljeni (Muhammed, s.a.v.s). On je *Kaurama* – princ mira i emigrant; zaštićen je, uprkos tome što ima 60.090 neprijatelja.

Mantra 2: On je *riši* (poslanik) koji jaše kamilu, čija bojna kola dodiruju nebo.

Mantra 3: On je *mamah riši*, kome je dato stotinu zlatnika, deset ogrlica, tri stotine vatrenih konja i deset hiljada krava.

Mantra 4: On je *Večies Rebh* – onaj koji hvali (Ahmed).

Ime *Narašansa* znači *hvaljeni*, što je precizan prijevod imena *Muhammed*.

Riječ *Kaurama* znači *onaj koji širi mir*. Allahov poslanik, Muhammed, s.a.v.s., je bio princ mira, druge je poučavao jednakosti i bratstvu. *Kaurama*, također, znači *imigrant*. Božiji Poslanik, s.a.v.s., je učinio hidžru iz Meke u Medinu. On je bio emigrant.

Bit će zaštićen od 60.090 neprijatelja. To je bio broj stanovnika Meke prije njenog osvajanja.

On je poslanik koji jaše kamilu. Ni jedan indijski *riši* (poslanik) nije jahao kamilu, jer u Manu Smritiju, 11:202, stoji:

Brahmanu je zabranjeno jahati kamilu i magarca. Zabranjeno mu je i kupati se nag.

Mantra broj tri mu daje ime *Mamah*. Ni jedan indijski *riši*, niti bilo koji poslanik nije imao ime *Mamah*. Riječ *mamah* je

izvedena od riječi *mah*, što znači *visoko poštovan*. U nekim starim rukopisima u istom stihu stoji *Muhammed Riši*.

Dato mu je stotinu zlatnika. Ovo upućuje na prve vjernike u Meki koji su bili sa Božijim Poslanikom u doba najvećih iskušenja. Morali su učiniti hidžru u Abesiniju, a kasnije, zajedno s Božijim Poslanikom, u Medinu.

Deset ogrlica upućuje na deset najvjernijih ashaba Božijeg Poslanika, s.a.v.s. Muslimani ih zovu *ašere-mubeššire*, deseterica kojima je obećan Džennet. Njih je Allahov Poslanik, s.a.v.s., još za života obradovao Džennetom. To su: Ebu Bekr, Omer, Osman, Alija, Talha, Zubejr, Abdur-Rahman ibn Auf, Sa'd ibn Ebi Vekkas, Sa'd ibn Zejd i Ebu Ubejde, r.a.

Bit će mu dato deset hiljada krava. U originalnim spisima stoji riječ *Gau*, što znači *ratnik*. Deset hiljada ratnika je tačan broj ljudi koji su s Božijim Poslanikom osvojili Meku u jedinstvenom pohodu u historiji: grad je osvojen bez kapi prolivene krvi.

Posljednja Mantra naziva ovog rišija *Rebh* – *onaj koji hvali*, što je precizan prijevod riječi *Ahmed*, drugog imena Božijeg Poslanika, s.a.v.s.

Bitka na Hendeku je opisana u Vedama

U Adharava Vedi (knjiga broj 20, himna broj 21, stih broj 6) stoji:

Gospodar istine! To su oslobodioci koji su osjetili hrabri podvig, a nadahnute pjesme ih drže snažnima na bojnom polju. Bez bitke savladaše deset hiljada neprijatelja Hvaljenoga, onoga koji obožava.

Ovo proročanstvo opisuje dobro poznatu bitku *Ahzab*, bitku na Hendeku, kada se deset hiljada nevjernika ujedinilo i krenulo u osvajanje Medine. Muslimani su pobjedili, a da, zapravo, nije bilo velike borbe. Kur'an ovu bitku spominje u suri El-Ahzab (22):

A kad su vjernici saveznike ugledali, rekli su: "Ovo je ono što su nam Allah i Poslanik Njegov obećali, i Allah i Poslanik Njegov su istinu govorili!" – i to im je samo učvrstilo vjerovanje i predanost. (El-Ahzab, 22)

U proročanstvu se spominje ime *Karu* – *onaj koji hvali*, što je precizan prijevod riječi *Ahmed*.

Saveznika je bilo 10.000, a muslimana samo 3.000.

Zadnje riječi u proročanstvu su aprati ni bashayah, što znači da su se neprijatelji razbježali bez ikakve borbe.

Poraz neprijatelja prilikom Osvajanja Meke spomenut je u Adharva Vedi (knjiga broj 20, himna broj 21, stih broj 9):

O Indra, porazio si 20 kraljeva i 60.099 neprijatelja bez borbe protiv bojnih kola, što se okupiše u borbi protiv hvaljenog siročeta.

Meka je u vrijeme osvajanja brojala oko 60.000 stanovnika. Imala je oko 20 plemena, a svako pleme je imalo svoga vođu.

U originalnim spisima se spominje riječ *Abandu*, što znači *siroče, jetim, hvaljen od ljudi*. Allahov Poslanik, s.a.v.s., je, uz Božiju pomoć, savladao neprijatelje.

Isto proročanstvo se navodi u Rig Vedi, najsvetijoj knjizi hindusa, u Prvom tomu (himna broj 53, stih broj 9). U tom proročanstvu se obećani poslanik naziva *Sušrama*, što znači *veoma hvaljeni* – što u prijevodu na arapski jezik glasi *Muhammed*.

Sam Veda

Muhammed, s.a.v.s., je najavljen i u Sam Vedi:

*Ahmed je od svoga Gospodara dobio vječni zakon. Njegovo svjetlo me ugrijalo poput Sunca.*²²

Proročanstvo jasno spominje ime Ahmed. Mnogi prevodioci su pogrešno razumjeli ovaj stih na hindu jeziku, pa ovu riječ razlažu na tri dijela: *Ahm ad hi*, što stihu daje drugačije značenje: *Samo ja sam dobio svu mudrost od Gospodara*.

Najavljenom poslaniku je dat vječiti zakon. To je islamski šerijat. Časni Kur'an kaže:

Mi smo te poslali svim ljudima da radosne vijesti donosiš i da opominješ, ali većina ljudi ne zna. (Sebe', 28)

²² Sam Veda, Knjiga 2, Himna: 53, stih: 9.

PROROČANSTVO O MUHAMMEDOVOM DOLASKU U KNJIGAMA STARIH PERZIJANACA

Zend Avesta

*On je pobjednik, Soešijant, ime mu je Astvad Areta. Zvat će ga Soešijant, jer će biti od koristi cijelom svijetu. Ime mu je Astvad Areta, jer će biti čovjek koji će se boriti protiv uništavanja svega što je živo na Zemlji, svih ljudi i životinja, i borit će se protiv zlih djela zabludjelih.*²³

Ovo proročanstvo se ne odnosi ni na kog drugog osim na Muhammeda, s.a.v.s:

- 1) Ne samo da je bio pobjednik i osvajač Meke već je zabranio da se prolijeva krv njegovih neprijatelja: "Niko vam se danas neće svetiti."
- 2) *Soešijant* znači *hvaljeni*, što je precizan prijevod imena *Muhammed*.
- 3) *Astvad Areta* je izvedeno od glagola *astu*, što znači *hvaliti*. Infinitiv *sitaudan* u današnjem perzijskom jeziku znači *hvaliti*. Zbog toga, značenje imena *Astvad Areta* je *Onaj koji hvali*, a to je prijevod drugog imena Božijeg Poslanika – *Ahmed*. Ovo proročanstvo jasno spominje oba imena posljednjeg Allahovog Poslanika, s.a.v.s.
- 4) U proročanstvu se navodi da će on biti milost cijelom čovječanstvu. Kur'an to potvrđuje u suri El-Enbija' (107): *a tebe smo (Muhammede) samo kao milost svjetovima poslali*.

U drugom proročanstvu stoji:

²³ Zend Avesta, Farvardin Yašt, 28:129.

*Istupit će naprijed njegovi drugovi, drugovi Astvad Arete, boreći se protiv svakog zla. Oni su oštroumni, dobri govornici, čine samo dobra djela, slijede najbolji zakon, a jezik njihov ne izgovara nedostojne i lažne riječi.*²⁴

I ovdje je Božiji Poslanik, s.a.v.s., nazvan po imenu Astvad Areta.

Također, spomenuti su i drugovi Božijeg Poslanika koji su se borili protiv zla, uvijek govorili istinu i bili časni i mudri. Ovo se, očito, odnosi na ashabe Allahovog Poslanika, s.a.v.s.

²⁴ Zend Avesta, Zamjad Jašt, 16:95.

DASATIR

Samo ćemo sumirati sva proročanstva koja se spominju u Dasatiru, svetoj knjizi parsija:

Kada zoroastrijci napuste pravu vjeru i odaju se razvratu, u Arabiji će se pojaviti čovjek čiji sljedbenici će osvojiti Perziju i protjerati arogantne Perzijance. Tada će perzijski narod prestati obožavati vatru i okrenuti lice prema hramu Abrahamovom, koji će biti očišćen od idola. Sljedbenici poslanika iz Arabije će biti milost cijelom svijetu. Postat će vladari Perzije, Madaina, Tusa, Balkha – svetih mjesta zoroastijaca i okolnih mjesta. Njihov poslanik će biti rječit čovjek koji će im govoriti čudesne stvari.

Ovo proročanstvo se može odnositi jedino na Muhammeda, s.a.v.s.

Posljednji Božiji poslanik

U Bundahišiju, 30:6-27, se kaže da će Soešijant (Hvaljeni) biti posljednji Božiji poslanik. Časni Kur'an to potvrđuje u suri El-Ahzab (40):

Muhammed nije roditelj nijednom od vaših ljudi, nego je Allahov poslanik i posljednji vjerovjesnik – a Allah sve dobro zna.

BILJEŠKA O AUTORU

Doktor Zakir Abdul-Kerim Naik je rođen 18. oktobra 1965. godine u Mumbaju u Indiji, gdje je završio osnovno i srednje obrazovanje, te opću medicinu i hirurgiju na Mumbajskom univerzitetu. Iako je završio medicinu, postao je jedan od najpoznatijih internacionalnih predavača na temu islama i komparativnih religija. Svaka osoba koja prisustvuje dijelu njegovih predavanja kada mu prisutni postavljaju pitanja, bit će iznenađena i zadivljena njegovom vještinom iznošenja islamskih stavova i otklanjanja zabluda i nesuglasica u vezi islama, citirajući napamet Kur'an i vjerodostojne hadise. Za svaki citirani ajet ili hadis, citira i redni broj. Ne samo da poznaje Kur'an i hadise napamet već i sve verzije Biblije, Talmud i Toru (svete jevrejske knjige), Mahabharatu, Bagvad Gitu i Vede (svete hindu knjige), te još mnogo ostalih knjiga, dajući jako zadovoljavajuće odgovore na pitanja, u skladu s razumom, logikom i naučnim dokazima. Naučio je napamet na stotine i hiljade stranica iz knjiga različitih oblasti i veoma je upućen u mnoge naučne discipline, poput fizike, hemije, matematike i biologije. Doktor Zakir Naik je postao posebno poznat po ubjedljivim odgovorima na izazivajuća, ponekad i provokativna pitanja od strane prisutnih slušaoca na njegovim predavanjima, naročito od strane nemuslimana. Uzgred, imajte na umu da on nema sedamdeset dvije, već četrdeset dvije godine!

Proteklih godina, Zakir Naik je održao preko 800 predavanja, tribina i javnih debata na temu islama i komparativnih religija u Sjedinjenim Američkim Državama, Kanadi, Velikoj Britaniji, Saudijskoj Arabiji, Ujedinjenim Arapskim Emiratima, Kuvajtu, Kataru, Bahrejnu, Južnoj Africi, Mauritiusu, Australiji, Maleziji, Singapuru, Hong Kongu, Tajlandu, i još veliki broj predavanja u Indiji.

Zabilježio je velike uspjehe u javnim debatama s poznatim predstavnicima drugih religija. Posebno se pamti njegova uspješna

rasprava sa doktor Vilijamom Kembelom na temu *Kur'an i Biblija u svjetlu nauke*, koja je održana 1. aprila 2000. godine u Čikagu.

Zakir Naik je osnivač i predsjednik neprofitne Islamske istraživačke organizacije, koja je osnovana 1991. godine.

1994. godine šejh Ahmed Deedat, r.a., širom svijeta poznati govornik o islamu i komparativnim religijama, nazvao je Zakira Naika *Deedat Plus*. Maja mjeseca 2000. godine dodijelio mu je priznanje za postignute uspjehe u da'vi, s porukom: "Sine, ono što si ti postigao za četiri godine, ja nisam uspio postići ni za četrdeset godina. Elhamdulillah!"

12. oktobra 2001. godine, nakon terorističkih napada na SAD, Zakir Naik je pošao u Los Anđeles da od Internacionalnog Islamskog Univerziteta u Los Anđelesu primi nagradu za dostignuća na širenju islamske poruke. Čim je izišao iz aviona, američki bezbjednosni službenici su ga priveli i odveli u sobu za ispitivanje. Počeli su ga ispitivati šta misli o događajima od 11. septembra i posebno šta misli o riječi DŽIHAD. On im je počeo citirati ajete iz Kur'ana, a zatim i rečenice iz Biblije, Talmuda, Bagvad Gite, Mahabharate i drugih religijskih knjiga koje je znao napamet. Dokazao im je da je koncept *džihada* univerzalan i isti kod svih religija, a ne samo kod islama. Protekao je čitav sat, a policajci su mu jedan po jedan postavljali razna pitanja; na kraju se stvorio veliki red zainteresiranih da od njega nešto čuju. Napokon su ga pustili da iziđe. Kad je izišao, oko 70 policajaca ga je okružila i počela mu postavljati pitanja o njihovoj religiji i islamu. Nakon svega toga, policajci su izjavili da nikada u životu nisu sreli osobu koja ima toliko znanja.

Zakir Naik ne prestaje zadivljivati ljude izuzetnom inteligencijom i govorničkim sposobnostima, neprestano putujući po svijetu i šireći poruku islama.

*Ogromno iskustvo jednog od najvećih da'ija današnjice je dovelo do potrebe da se pojavi logički nastavak knjige **Odgovori na zablude o islamu**. U drugom dijelu iste knjige, dr. Zakir Naik odgovara na pitanja i zablude onih koji imaju određeno znanje o islamu. Površno poznavanje stvari vodi u zabludu, a detaljno shvatanje islama ne ostavlja mjesta za sumnju. Upravo u toj činjenici leži opasnost od sukoba i miskoncepcije – sukoba koji su muslimanima zlonamjerno nametnuti, kao i brojnih miskoncepcija za kojima se povode neuke mase medijski izmanipulisanih ljudi. Ovo je knjiga koja će muslimane naoružati istinom, a zlobne protivnike islama poraziti opet istinom.*

ISBN 867980039-2

9 788679 800398